Dosar nr. 1-129/25
(1-25110005-38-1-01082025)

JUDECĂTORIA
ORHEI
SEDIUL REZINA

S E N T I N Ţ Ă
În numele legii

03 iulie 2026 or.Rezina

Instanţa în următoarea componenţă:

Preşedintelui şedinţei, judecătorul	Eugeniu Russ
Grefierilor	Natalia Catarău, Corina Cebotari Nartalia Cemîrtan Doina Condrea

cu participarea:

Procurorului	Erhan Vladimir
Avocații părților vătămate	Ion Șova Aurel Goncear
Părților vătămate	Elena Țurcan Maria Țurcan
Avocatului inculpatului	Tudor Banu
Inculpatului	Igor Sașco

examinând în şedinţă publică în procedura generală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

Sașco Igor Stepan, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în s. ***** raionul Rezina, moldovean, studii medii incomplete, nesupus militar, concubinează, cet. al R. Moldova, anterior judecat prin:
- *sentința Judecătoriei Rezina din 25 mai 2010, a fost condamnat în baza art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa de 240 ore de muncă neremunerată în folosul comunității;*
- *sentința Judecătoriei Rezina din 09.06.2014, a fost condamnat în baza art.201[1] alin.(1) Cod penal și în baza art.201[1] alin.(2) lit.a) Cod penal, în bazza art.84 alin.(1) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 6 luni, iar în baza art.90 Cod penal, pedeapsa a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani;*
- *sentința Judecătoriei Rezina din 28.01.2015, a fost condamnat în baza art.201[1] alin.(1) Cod penal și în baza art.201[1] alin.(2) lit.a) Cod penal, în bazza art.84 alin.(1) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa*

sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani şi 6 luni, iar în baza art.90 al.(10), 85 Cod penal, s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani şi 6 luni;

- sentința Judecătoriei Orhei, sediul Șoldănești din 05.12.2018, a fost condamnat în baza art.27, 171 alin.(1) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani,

- sentința Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 14.03.2024, procesul penal pornit în baza art.186 alin.(2) lit.c) și d) Cod penal, s-a încetat în legătură cu împăcarea părților, cu antecedente penale,

învinuit în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.***** alin.(1) lit.a) Cod penal, art.***** alin.(2) lit.c) Cod penal, art.320[1] Cod penal și art.173 alin.(2) Cod penal (în redacția Legii în vigoare la data comiterii faptei)

Procedura de citare legală respectată.

Date cu referire la examinarea cauzei penale: 10.08.2025 – 03.07.2026.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, completul de judecată,

C O N S T A T Ă:

Fapta prejudiciabilă constatată.

1.1. *Inculpatul* ***Sașco Igor Stepan,*** la 23 februarie 2025, în jurul orelor 23.00, aflîndu-se la domiciliul fostei sale concubine Țurcan Elena din satul ***** raionul Rezina, anume în camera de locuit unde se mai aflau Țurcan Maria, Țurcan Elena și fica minoră *****, astfel fiind conform art. 133[1] lit. a) din Codul Penal, membri de familie, din motivul unei certi provocate de el, pe fondalul stării de ebrietate în care se afla, urmărind scopul aplicării violenței fizice față de fosta concubină Țurcan Elena, dându- și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a atentat la relațiile sociale a căror existență și desfășurare normală sunt condiționate de protecția și dezvoltarea relațiilor familiei, în mod intenționat, a aruncat cu scaunul în ea, lovind-o în cap, astfel cauzîndu-i ultimei potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 202529D0110 din 23 aprilie 2025, plagă la degetul II mîina stîngă și plagă în regiunea piloasă a capului, care determină o dereglare a sănătății de scurtă durată și se califică ca vătămare ușoară.

Astfel, prin actiunile sale intenționate Sașco Igor Stepan a comis o infracțiune prevăzută la art.201[1] alin.(1) lit.a) Cod penal, *Violența în familie, adică acțiunea intenționată, comisă de un membru al familiei, asupra altui membru al familiei, manifestată prin alte acțiuni violente, care au provocat vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății*.

1.2. *Tot el, Sașco Igor*, la 13 februarie 2026, aproximativ în jurul orelor 18:30, urmărind scopul aplicării violenței fizice și psihice față de soacra Țurcan Maria, cu care locuia în gospodăria comună cu concubina Țurcan Elena, amplasată în s. Pripiceni Răzeși raionul Rezina și astfel fiind, conform art.133[1] lit. a) din Codul penal, membru de familie, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, aflându-se în domiciliul său din gospodăria comună, amplasată în s. Pripiceni Răzeși raionul Rezina, fiind în stare de ebrietate, în baza relațiilor ostile apărute în mod spontan, dorind să-și impună controlul personal asupra soacrei Țurcan Maria, intenționat cu scopul de a-i cauza leziuni corporale, i-a aplicat ultimului, mai multe lovituri cu pumnii pe diferite părți ale corpului, inclusiv în regiunea organelor de importanță vitală – cap și troace, astfel cauzându-i acesteia, conform raportului de expertiză judiciară nr. 202626D0052 din 09 martie 2026, leziuni corporale sub formă de: fractura coastei VII pe stânga, care determină dereglarea de lungă durată sănătății și se califică, ca vătămare medie a sănătății.

Astfel, prin actiunile sale intenționate Sașco Igor Stepan a comis o infracțiune prevăzută la art.201[1] alin.(2) lit.c) Cod penal, *Violența în familie, adică acțiunea intenționată, comisă de un membru al familiei, asupra altui membru al familiei, manifestată prin : maltratare, alte acțiuni violente, care au provocat vătămarea medie a sănătății*.

1.3. *Tot el, Sașco Igor*, la 02 martie 2026, în jurul orei 09:50, cunoscând despre ordonanța de protecție, emisă de Judecătoria Orhei sediul Rezina cu nr. 2o/pr-4/2026 din 19 februarie 2026, acționând cu intenție directă, fiind conștient de acțiunile sale și consecințele ce pot surveni, urmărind scopul neexecutării intenționate a măsurilor stabilite de instanța de judecată în încheierea din 19 februarie 2026, emisă de Judecătoria Orhei sediul Rezina, executorie din momentul emiterii, prin care a fost recunoscut ca agresor, fiind adoptată în acest sens ordonanța de protecție a cet. Țurcan Elena, în calitate de victime a violenței în familie, pe o perioadă de trei luni, adică până la data de 19 mai 2026, prin care a fost obligat o de a părăsi temporar locuința din s. *****, r-nul Rezina, în care locuiesc Țurcan Maria și Țurcan Elena și copii minori, *****, ***** și *****, de a sta departe de locuința victimelor, indiferent de dreptul de proprietate asupra bunurilor; 1) obligarea de a sta departe de locul aflării victimelor, la o distanță de 200 metri ce ar asigura securitatea victimelor, excluzând şi orice contact vizual cu ele sau cu copiii *****, ***** şi ***** ; 2) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod, cu victimele sau cu copiii *****, ***** și *****; 3) interzicerea să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, locul de studii al copiilor, alte locuri determinate pe care persoanele protejate le frecventează; 4) limitarea dispunerii unilaterale de bunuri bunurile comune; 5) interzicerea de a păstra și purta armă, contrar prevederilor art.16 Cod de procedură civilă, conform cărora - ordonanțele ale instanței judecătorești sânt obligatorii pentru toate autoritățile publice, inclusiv și pentru persoanele fizice, deși cunoștea despre caracterul executoriu al obligațiilor impuse de către instanța de judecată prin ordonanța de protecție din 19 februarie 2026, care la 24 februarie 2026, în incinta Biroului de Probațiune Rezina, i-a fost înmânată și explicate consecințele neexecutării obligațiunilor și interdicțiilor impuse, prin prisma atragerii la răspundere penală conform art.320[1] Cod penal, intenționat a încălcat restricțiile menționate, s-a deplasat la domiciliul victimei Țurcan Elena, amplasat în s. Pripiceni Curchi raionul Rezina, a intrat în domiciliul ultimei și a numit-o cu cuvinte necenzurate.

Astfel, prin actiunile sale intenționate Sașco Igor Stepan a comis o infracțiune prevăzută la art.320[1] Cod penal, *neexecutarea intenționată a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie*.

1.4. Tot el, Sașco Igor, la 25 august 2024 în jurul orelor 19.00, aflîndu-se la domiciliul cubinei sale Țurcan Elena din satul ***** raionul Rezina, fiind în stare de ebrietate alcoolică, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, în timp ce se aflau în doi în curtea casei cu fica sa minoră ***** a.n.*****, acționând cu intenție directă îndreptată spre atingerea scopului de a o determina pe fica sa biologică *****, despre care știa cu certitudine că este minoră, la acțiuni cu caracter sexual, lezându-i printr-un comportament fizic demnitatea, creându-i o atmosferă neplăcută, degradantă și umilitoare, a hărțuit-o sexual prin constrângere fizică, anume ia tras-o de brațe dorind să o bage în casă, în beci, după care a aruncat-o pe un pat, iar mod verbal i-a zis ei și mamei sale Țurcan Elena că mai bine să întrețină el relații sexuale cu ea decît altcineva.

Astfel, prin actiunile sale intenționate Sașco Igor Stepan a comis o infracțiune prevăzută la art. 173 alin. (2) Cod penal (în redacția Legii în vigoare la data comiterii faptei), *Hărțuirea sexuală, adică pretinderea unui act sexual sau a unei alte acțiuni cu caracter sexual prin*

comportamentul fizic, verbal sau nonverbal, dacă prin aceasta se crează o atmosferă neplăcută, ostilă, degradandă, umulitoare pentru victimă, profitînd de starea de dependenţă a victimei, săvîrşită cu bună ştiinţă asupra unui minor.

Privind procedura.

2.1. În ședința de judecată, procurorul, părțile vătămate, apărătorii acestora, inculpatul şi apărătorul acestuia au pledat pentru examinarea cauzei în procedură generală, în şedinţă publică şi în limba de stat, având în vedere că inculpatul nu recunoaște faptele invocate în rechizitorii şi încadrarea juridică adusă, iar în acest sens, în conformitate cu articolele 351 şi 352 din Codul de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură deplină, în limba română, în şedinţă publică, cu participarea inculpatului.

2.2. Totodată, la caz, instanţa a stabilit că inculpatul Sașco Igor Stepan, după ce a fost audiat și pînă la finisarea cercetării judecătorești, avînd măsura preventică arestarea la domiciliu, a părăsit domiciliu și s-a deplasat într-o direcție necunoscută, după care a fost anunțat în căutare.

2.3. Astfel, în ansamblu, instanţa a întreprins toate acţiunile necesare pentru desfăşurarea diligentă a cauzei, cu asigurarea dreptului inculpatului de a participa la examinarea propriei cauze, despre examinarea căreia a fost notificat indubitabil de multiple ori, însă ultimul a ezitat să comunice adresa *de facto* a domiciliului său şi a continuat să se eschiveze de la prezentarea în faţa instanţei, motiv pentru care a fost anunţat în căutare în faza judecării cauzei.

2.4. Din argumentele indicate *supra*, instanţa conchide că inculpatul intenţionat s-a eschivat să se prezinte în şedinţele de judecată, or având obligaţia într-o situaţie de a se prezenta la cercetarea cazului privind învinuirea adusă acestuia, iar în alt aspect, de a informa instanţa privind schimbarea domiciliului său, a ignorat cerinţele enunţate, prevăzute de art. 66 alin. (5), pct. 1) din Codul de procedură penală, potrivit căruia inculpatului este obligat să se prezinte la citarea instanţei sau 238 alin. (3^1) din acelaşi cod, din care reiese că inculpatul are obligaţia de a informa instanţa de judecată, în termen de cel mult 3 zile despre schimbarea domiciliului, prevederi despre care Savva Ruslan a fost informat atât anterior la faza urmăririi penale, cu ocazia înaintării acuzării şi drepturilor cu obligaţiile sale, cât şi în şedinţă de judecată expres, dar neonorate de acesta până în prezent, ultimul operând prin asumarea obligaţiilor de a fi prezent şi nerespectarea acestei obligaţii scrise ulterior, determinând inclusiv cheltuieli suplimentare pentru cercetarea cazului, asigurării şi citării martorilor în proces etc..

2.5. Prin urmare, instanţa a conchis că în pofida faptului că inculpatul a cunoscut despre examinarea cauzei penale de învinuire a sa şi a confirmat prezenţa la şedinţele de judecată viitoare prin obligaţiile scrise asumate, totuşi a continuat să se eschiveze de la prezentarea în instanţă, adoptând un comportament nediligent, prin care s-a prezentat aleatoriu doar la unele şedinţe, nu a informat despre motivele neprezentării sale la alte şedinţe şi nici despre schimbarea domiciliului acestuia, la care acesta *de facto* nu locuieşte, iar în aceste condiţii şi probe verosimile expuse *supra*, instanţa a constatat că Sașco Igor Stepan a renunţat în mod expres la exercitarea dreptului său de a apărea în faţa instanţei şi de a se apăra personal, continuând să se sustragă de la judecată şi în aceste condiţii, aplicând prevederile art. 321 alin. (6) din Codul de procedură penală, instanţa a dispus prin încheiere inclusă în procesul verbal al şedinţei de judecată, de a continua examinarea cauzei penale în absenţa acuzatului.

2.6. În susținerea acestor concluzii, se prezintă a fi esențial de invocat doctrina penală și jurisprudența CEDO în acest sens, ori principiul contradictorialității privește mai multe aspecte, printre care și prezența personală a inculpatului la judecată.

În procesele penale, prezența celui trimis în judecată la dezbaterea cauzei este un element esențial al asigurării principiului contradictorialității și al unui proces echitabil, în general. Or,

Curtea Europeană a decis în mod constant în jurisprudența sa, că posibilitatea pe care trebuie s-o aibă *„acuzatul”* de a lua parte la ședința de judecată decurge din obiectul și scopul ansamblului dispozițiilor art. 6 din Convenție, deoarece lit. c), d) și e) ale par. 3 ale aceluiași text recunosc *„oricărui acuzat”* dreptul *„de a se apăra el însuși”*, *„de a interoga sau de a face să fie interogați martorii”*, *„de a fi asistat gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba utilizată în ședința de judecată”*, toate acestea fiind de neconceput fără prezenta sa.

Astfel, legislatorul şi respectiv instanţa sunt obligaţi să ia măsuri de *„descurajare”* a absențelor nejustificate, or o situație specială din punct de vedere al respectării principiului contradictorialității este acea a absenței acuzatului de la proces sau altfel spus, posibilitatea judecării în lipsă a unui acuzat care se sustrage de la judecată, prin raportare la exigențele art. 6 din Convenție.

Spre exemplu, pe cazul *Mihaes împotriva Franţei din 25 mai 1998*, cu privire la inadmisibilitatea unui recurs în casație pentru motive legate de sustragerea voluntară a reclamantei de la judecată într-o cauză penală, s-a considerat că aceasta nu constituie nici o limitare disproporționată a dreptului la un tribunal și nici a dreptului la un proces echitabil, deoarece, în speță, reclamantul a refuzat să fie prezent, în persoană, în fața instanțelor de fond, ce semnifică renunțarea la însuși dreptul de a participa la ședințele de judecată ale jurisdicțiilor care au pronunțat hotărârea, iar în aceste condiții, Comisia a considerat că reclamanta, prin propria sa voință și în mod neechivoc, a renunțat la dreptul de a fi ascultată de tribunal și la dreptul de a se apăra în proces.

La fel, în cazul *Kattan împotriva România din 21 ianuarie 2014*, Curtea Europeană a adoptat o decizie de inadmisibilitate, cu respingerea ca vădit nefondată a plângerii privind încălcarea art. 6 CEDO, întrucât instanța și-a îndeplinit obligația pozitivă de a face demersuri pentru a asigura prezența inculpatului în instanță.

Prin urmare, Curtea a considerat că reclamantul a contribuit în mare măsură la crearea unei situații, în care în mod rezonabil, a putut prevedea consecințele comportamentului său – examinarea cauzei în lipsa sa, iar în ipoteza în care o persoană a avut cunoștință despre desfășurarea judecății și cu toate acestea nu s-a prezentat în fața instanțelor, este vorba despre o conduită procesuală culpabilă a persoanei.

Posibilitatea soluționării cauzei în lipsa inculpatului este recunoscută și prin Rezoluția nr. 75 (11) a Consiliului Europei privind criteriile ce trebuie respectate în cazul în care o persoană este judecată în lipsă.

Astfel, în criteriul nr. 9 se statuează că persoana condamnată în lipsă ar trebui să aibă dreptul de a judeca din nou doar dacă dovedește faptul că absența sa de la judecata inițială este datorită unor cauze independente de voința sa și că nu a avut posibilitatea de a înștiința instanța, fapt care nu este incident în speţă.

În aceste circumstanțe, se reține că nici reglementările internaționale și nici cele interne nu impun admiterea unei cereri de rejudecare în cazul unei persoane condamnate în lipsă, impunându-se verificarea faptului dacă aceasta s-a sustras sau nu de la judecată, iar a interpreta altfel dispozițiile legale ar însemna de a recompensa sustragerea acuzatului de la soluționarea cauzei sale și a da posibilitatea condamnatului să se prevaleze de propria sa culpa, legitimând un abuz de drept procesual.

În particular, nu există o încălcare a dreptului la un proces echitabil atunci când persoana acuzată a fost informată cu privire la data și la locul procesului sau atunci când a fost apărată de către un avocat pe care l-a mandatat în acest scop, iar aceste considerente au stat la baza

concluziei Curții Europene privind lipsa unei încălcări a articolului 6 din Convenție [în cazul *Medenica împtriva Elveției din 14 iunie 2001*, §§ 56–59].

Respectiv, instanţa mai reiterează că o procedură care se desfăşoară în absenţa inculpatului nu este în sine incompatibilă cu art. 6 din Convenţie, fiind produsă o denegare de justiţie doar atunci când asupra cauzei unui individ condamnat *in absentia*, se va pronunţa o instanţă, fără ca acesta să fie audiat cu privire la temeinicia acuzaţiei în fapt şi în drept sau atunci când *nu s-a stabilit* că *acesta a renunțat la dreptul său de a se prezenta* și de a se apăra ori că *a avut intenţia de a se sustrage* de la justiţie [*Sejdovic împotriva Italiei* (MC), § 82].

Or, dreptul în discuție îi este garantat acuzatului de îndată ce acestuia i s-a acordat posibilitatea efectivă de a-și susține argumentele, iar faptul că acuzatul nu utilizează această posibilitate ține de domeniul său de responsabilitate, pentru că poate renunța la acest drept [*Sejdovic împotriva Italiei* (MC), ulterior reafirmate în cazurile *Haralampiev împotriva Bulgariei din 24 aprilie 2012* și *Idalov împotriva Rusiei din 22 mai 2012*].

2.7. Prin urmare, la caz, instanţa a constatat întemeiat atât faptul, cât şi intenţia certă a inculpatului Sașco Igor atât de a se eschiva de la prezentarea în instanţă şi de renunțare la participare în şedinţele de judecată, precum şi de manifestare a unui vădit dezinteres faţă de desfăşurarea procesului penal de acuzare a sa, cu tendinţa certă de a tergiversa desfăşurarea procesului penal, în scopul eludării unei eventuale răspunderi, iar în opinia instanţei, dreptul la un proces echitabil al acuzatului nu a fost aşadar afectat, mai ales când pe tot parcursul procesului penal, inculpatul Sașco Igor a fost asistat de apărător profesionist, desemnat în acest sens şi acceptat de inculpat, în privinţa căruia nu au fost reţinute obiecţii.

În acest mod, dreptul de prezență nu implică cu toate acestea obligația autorităților de a aduce reclamanţii la o audiere în cazul în care aceştia din urmă nu demonstrează motivare suficientă de a participa în cadrul acțiunii (*Nunes Dias împotriva Portugaliei*, dec.), condiţii care au fost întrunite la caz.

Declaraţiile inculpatului în şedinţă de judecată.

3. *Inculpatul Sașco Igor Stepan,* fiind audiat în ședința de judecată a declarat următoarele:

1. *Episodul din 25.08.2024*, a declarat că, a fost luna august 2024, în acel timp lucra în s. Băcioi, mun. Chișinău. Concubina cu Elena Țurcan, iar relațiile în familie erau bune. În timpul săptămânii se afla la Băcioi, iar în zilele de odihnă vinea în ***** la familie. Într-o seara, aflîndu-se la serviciu a fost telefonat de o persoană din sat și i-a comunicat că fiica sa Victoria are un prieten în satul vecin Pereni cu care se scrie, se sună și se întâlnește, i-a comunicat și cine este acea persoană. Astfel el a cunoscut acea persoană și are o vîrstă de 2-3 ani mai mic ca el (Sașco Igor). După care a sunat-o pe Țurcan Elena și i-a zis de acest caz, la care ea i-a zis că totul e bine și ca să nu-și facă griji. La ce el i-a comunicat că va veni acasă și va clarifica situația. Înainte de a veni acasă i-a comunicat Elenei Țurcan că o să vină acasă și a să discute cu Țurcan Elena și ***** ce ține de faptul că ultima e abia clasa 6 și deja are prieten la Pereni. Astfel sâmbătă deja a venit acasă, a stat la masă cu toții, după care fiecare se ocupau cu treburile casnice, băieții ***** și Adrian sau dus la fotbal în sat, soacra Țurcan Maria era în grădină scotea niște fasole. Menționează că în acel timp soacra Țurcan Maria i-a comunicat fiicăi ***** ca să meargă cu ea să o ajute, la ce Sașco Victoria a zis că după ce strânge masa se va duce să o ajute. Iar el a rugat-o pe Țurcan Elena să se ducă la magazin după țigări, al ce ea așa și a făcut. În acest timp s-a descărcat telefonul său. Cînd s-a dus în casă să-și pună telefonul la încărcat, iar ***** stătea în telefon. Aunci i-a Victoriei să se ducă să o ajute pe bunica, la ce Victoria i-a zis că nu se duce și atunci el de cîteva ori a lovit-o ușor cu cablul de la telefon peste pecior. ***** a ieșit din casă. După care văzând că Elena Țurcan nu a venit de la magazin a plecat singur la

magazin să își procure țigări. La magazin a stat cu un cunoscut de vorbă, iar între timp a fost telefonat de la poliție că să se ducă acasă deoarece Țurcan Elena a chemat poliția că a fost bătută fiica. Astfel, s-a dus acasă, era echipajul de poliție, ofițerul de urmărire penală pe nume Corina care scriea ceva și un domn era afară. Acel bărbat nu i-a permis să între în casă și i-a comunicat că a fost chemat 112 din motiv că a bătut-o pe Țurcan Elena și pe fiica *****. A comunicat poliției că el nu a bătut-o pe Țurcan Elena, ci numai pe ***** a atins-o cu un cablu, fiindcă e prea devreme să aibă prieten și că dacă nu o să asculte a să o închidă în beci. A plecat de acolo că a fost sunat de nașul său. După care s-a întors acasă și a văzut că, Țurcan Elena și ***** erau plecate la Rezina. A doua zi cînd a venit Țurcan Elena acasă a întrebat-o de ce a chemat poliția și Țurcan Elena i-a comunicat că atunci seara Victoria a ieșit înainte cînd ea venea de la magazin și ***** i-a comunicat ca să nu să se ducă acasă că tata o să îi bată pe amândouă că ***** are un prieten la Pereni. Luni a plecat la lucru și nu a fost deranjat de nimeni, iar peste două săptămîni a fost invitat la IP Rezina, unde i-a comunicat că a fost pornit dosar penal pe tentativă de viol. După un an de zile a fost chemat la poliție și i-au zis că dosarul dat se închide din motiv că nu sunt dovezi. Menționează că, în convorbirea cu fiica sa ***** despre prieten nu i-a zis vorba „Decât să te strice altul mai bine te stric eu.” Când a rămas cu fiica acasă era îmbrăcat în sorți și fără maiou ca de obicei cum se îmbrăca vara pe acasă. Nu i-a zis fiicei ***** să intre în beci, dar i-a zis ca e prea devreme să aibă prieten și că dacă nu o să asculte a să o închidă în beci. Ulterior a întrebat-o pe fiica sa și pe concubină de ce ele au zis că a încercat să o violeză pe fiica sa, la ce ele au comunicat că, sau speriat că era servit și să nu le aplice violență fizică și de aceea au chemat poliția. Până la cazul dat nu au fost cazuri de violență fizică, au fost numai certuri ca în fiecare familie. ***** a dat aceleași declarații peste tot fiindcă ea are abilități de a ține minte foarte ușor și dacă te uiți la declarațiile ei sunt identice de parcă sunt citite de pe foaie.

2. *Episodul din 23.02.2025*, a declarat că, după cazul menționat supra, el rar venea acasă de la muncă, era mai mult pe la Chișinău. Înainte de data de 23.02.2025 Țurcan Elena i-a zis că poate să vină acasă că e ziua fetei. Pe 21.02.2025 a venit acasă, iar pe 23.02.2025 Țurcan Elena a zis să o cheme pe Țurcan Elena cumnata sa la ei. Seara cînd pregătea un frigărui împreună cu fiul mai mare a venit cumnata Țurcan Elena, au stat la masă și au servit toți băuturi alcoolice. În acest timp între el și concubina Țurcan Elena s-a iscat o ceartă. Cumnata a plecat și a rămas el cu concubina sa și se certau, a împins-o și ea a căzut jos și s-a lovit cu capul, însă nu el a lovit-o cu scaunul. Avea doar o zgârietură și curgea puțin sânge. Țurcan Elena striga să-i dea pace și a ieșit și soacra Țurcan Maria, între timp a venit și cumnata înapoi. Recunoaște că a împins-o pe Țurcan Elena întâmplător din ceartă și ea s-a lovit de ceva. Când a ieșit Țurcan Maria și l-a numit cu cuvinte necenzurate, el a ieșit afară, ca să evite cearta. Pe Țurcan Elena au luat-o la spital după care a doua zi a venit acasă. Atunci fiica Victoria a chemat salvarea și a venit și poliția. Cînd a venit poliția el era pe loc, poliția nu a luat scaunul la expertiză. Țurcan Elena s-a dus la spital și poliția din urmă a plecat. Nu au făcut nici un test Drager, i-au dat să semnez ceva și au zis că totul e normal.

3. *Episodul din 13.02.2026*, a declarat că, în acea dimineață era acasă, iar concubina Țurcan Elena s-a dus la muncă. A rămas acasă el, soacra Țurcan Maria și copii. În luna februarie erau înghețurile cele mari. Soacra Țurcan Maria i-a zis că la sora ei a venit fiica ei și se duce să o vadă. Pe la orele 16:00 a venit înapoi, el era afară și a văzut-o pe soacra sa că se ridică încet la deal, iar peste un timp a văzut că soacra Țurcan Maria a căzut lângă poartă fiindcă era gheață. A ieșit la poartă și a văzut că, soacra Țurcan Maria era jos, era servită și fiindcă era gheață nu se putea ridica. El a ridicat-o de jos și a ajutat-o să se ducă în casă. Țurcan Maria era în stare de ebrietate și i-a zis să se ducă după vin în beci, la ce el a refuzat. Astfel, Țurcan Maria a văzut că

el nu se duce și s-a pornit ea, a mers un pic, sa împiedicat și a căzut jos, iar el iarăși s-a dus și a ridicat-o. A ieșit afară și în acest timp a venit Țurcan Elena de la serviciu și i-a zis concubinei că mama ei e jos și nu vrea să se ridice și la trimis în beci după vin. Țurcan Elena a intrat în casă și i-a zis mamei ei să se ridice de jos. Peste 10 minute a venit fiul soacrei Țurcan Marcel care l-a întreabat ce e cu Țurcan Maria și de ce nu vrea să se scoale de jos. El i-a zis lui Țurcan Marcel ca nu știe de ce. Țurcan Marcel a intrat în casă la Țurcan Maria. După care Marcel Țurcan a chemat ambulanța și poliția. După câteva zile a fost informat de către polițistul de sector că Țurcan Maria a scris plângere că el a bătut-o. Menționează că, în acea zi nu s-a certata cu copii săi.

4. *Episodul din 02.03.2026*, a declarat că, ordonanța de protecție a fost emisă în lipsa sa, i-a fost adusă la cunoștință drepturile și obligațiile ordonanței la sfârșitul lunii februarie. Au fost făcute 2 dosare de care el nici nu știa, că a fost pus la monitorizare. Brățara i-au pus-o la sfârșit de februarie. Dar de când a fost emisă ordonanța de protecție pe 19.02.2026 până la sfârșitul lunii februarie când i-a pus brățara din motiv că, a încălcat ordinul și i-au dat ore de muncă neremunerată. Nu s-a apropiat de casă, de Țurcan Maria, Țurcan Elena și de copii. El locuia la părinți. Într-o zi s-a pornit la nașul său care locuia la 1,5 km de Țurcan Elena. Pe drum s-a întâlnit cu Țurcan Elena care venea ori de la școală sau de la punctul medical. Menționează că, s-au întâlnit întâmplător la o distanță oare care. Cum a văzut-o pe Țurcan Elena el nu s-a ascuns, dar s-a întors în altă direcție și a plecat. Nu a intrat să-și i-a hainele, dar peste gard Țurcan Elena i-a zis să nu se apropie că chemă poliția. Atunci el i-a zis concubinei Țurcan Elena că decât ai chema poliția să îi trimită hainele că el are nevoie de ele.

4. *În dezbateri judiciare, procurorul a solicitat recunoaşterea culpabilă a inculpatului Saşco Igor Stepan în comiterea infracţiunilor prevăzute de art.***** alin.(1) lit.a) Cod penal, art.***** alin.(2) lit.c) Cod penal, art.320[1] Cod penal şi art.173 alin.(2) Cod penal (în redacţia Legii în vigoare la data comiterii faptei) şi în susţinerea acuzării, au fost cercetate nemijlocit în şedinţă de judecată următoarele mijloacele de probă:*

1. Pe epizodul cu partea vătămată *** din 25.08.2024**.

1. *În cadrul ședinței de judecată, s-au dat citire declarațiilor părții vătămate minore ***** care a fost audiată în condiții speciale prevăzute de art.110[1] Cod de procedură penală,* care a declarat că, se numește *****, era în clasa a șaptea, avea 13 ani, data nașterii era *****, locuia cu mama Turcan Elena în Pripiceni Curchi, raionul Rezina. Mai locuia cu bunica din partea mamei și frații ei. Intervievatorul i-a explica formatul de audiere și i-a propus minorei să spună doar adevărul și doar ceea ce cunoștea. La întrebările intervievatorului, a declarat că dorește să povestească situația în legătură cu tatăl ei. Mama ei a plecat la magazin, ea a rămas singură acasă, frații ei erau la fotbal, tatăl său acasă, el era în stare de ebrietate. A trimis-o pe mama la magazin, iar ea a plecat în grădină, el a venit în urma sa și a zis să lase totul și să se ducă cu el, ea a spus că mai avea puțin și reușea, el a zis că bine, dar totuși să se ducă cu el. Ea s-a pornit înainte dar el merge în urma ei. Au ajuns la spatele casei și el a luat-o de mâini să o bage în casă, ea a spus că nu merge, însă el a apucat-o de braț și cu forța o băga în casă. Ea a spus că nu merge, până nu venea mama, el s-a dus, ea a început a mătura ograda, iar a venit, tot cu amenințări, îi zicea să meargă cu el ca mama o să-i dea voie, ea a spus nu merge ci așteptă până o să vină mama. Ea s-a apropiat de beci, dar el a deschis și a zis ca să se uite acolo era ceva, dar nu s-a potrivit după capul lui ci s-a retras, deoarece și-a dat seama că ori o să o împingă, ori ceva v-a face, s-a retras de acolo. El a plecat, iar după o perioadă iar a venit și tot așa, zicea să intre în casă, dar ea a spus că nu merge. După aceea a venit mama si i-a spus mamei ca mai bine decât să o strice alții mai bine o încep eu, a început a o bate pe mama, a luat un fir de la cablu de la încărcător și a lovit-o. Ea a reușit ca să iasă de la dânsul, s-a dus în casă, a luat telefonul și a

sunat la 112, peste 1-3 minute după ce a sunat el a trimis-o pe mama în urma ei. Mama sa repede a chemat-o cu ea, au ieșit pe poarta și s-au dus la vale, la o toloacă, au așteptat câteva minute și a venit mașina de politie s-au ridicat în deal, le-au întrebat ce s-a întâmplat, au scris acolo. S-au ridicat în deal deoarece când el a auzit că a venit poliția a fugit, când au intrat în ogradă el nu era, a fugit. Apoi el s-a dus și a dat drumul la toți câinii să iasă, erau la legatoare. După suna la telefon, i-a răspuns un domn de la poliție și i-a spus ca să vină deoarece oricum îl vor găsi. Peste vre-o 20 de minute a venit, a luat legătura cu poliția, au început a vorbi, el o amenința pe mama, spunea că nu era adevărat. Apoi s-a prefăcut că vorbește la telefon, s-a îndepărtat și a fugit. Au încercat să-1 prindă dar nu mai era. Apoi ea a plecat cu mama sa la Rezina la poliție, apoi au plecat la fratele mamei, au stat acolo o zi și după aceea au plecat acasă. Pe tatăl ei îl cheamă Sașco Igor și avea 30 sau 31 de ani. Nu 1-a putut suporta niciodată. Relația mamei cu el era așa si așa. O bătea pe mama, pe ea câteodată. El toată săptămâna era la serviciu, iar sâmbătă și duminică venea acasă. Lucra la Chișinău la construcție, iar când venea sâmbătă si duminica, bea și era în stare de ebrietate pe parcursul întregii zile. Dacă se apuca de băut și sâmbătă și duminica apoi câteodată nu se ducea nici la serviciu. Cu frații ei se purta bine, cel mai mare numai cu el interacționa. Tot nu putea suporta la el, nu îi plăcea caracterul. El nu a fost acasă tare mult timp, el a fost închis. Ea nu-1 ținea minte de mică, ci numai acum. El a mai fost și peste hotare, a venit de vre-un an sau mai mult oleacă. A fost închis în Germania, un an și mai mult, în Moldova a fost închis vre-o șapte ani, nu prea știa. Ea nu ținea minte, acum 1-a prins. Știa că era, dar nu era acasă. Situația a fost c-am pe data de 25 august, înainte de școală. Era seara, pe la ora 19:00, el era beat. El a venit în grădină și i-a spus ca să se ducă cu el, dar nu i-a spus pentru ce să se ducă. Când seara să o bage cu forța în casă, pentru ce să o bage cu forța casă nu știa. Inițial a chemat-o să se ducă cu el, a apucat de mâinâ și a tras-o de braț. Zicea, să meargă cu el în casă pentru că mama sa, o să-i dea voie cu el. I-a spus ei o să-i dea voie. După aceea i-a spus mamei sale că mai bine decât să o strice altul, mai bine o începe el acum. Nu putea spune ce se avea în vedere prin cuvintele celea. Ii venea greu să spună, să se exprime. Nu putea scrie nici pe foaie. S-a referit la relații sexuale. Asta a înțeles. S-a exprimat ca mama sa îi v-a da voie ca să meargă cu el, ca nu v-a fi împotriva ca el să aibă relații sexuale. Nu a spus cuvântul relații sexuale, a modificat mai....ea a înțeles ca era vorba de relații sexuale. Nu mai ținea minte dacă a atins-o de careva părți ale corpului. Câteodată, probabil se juca, odată era beat, a atins-o la sâni, se gândea că poate din greșeală. Poate se întâmpla des, nu știa, nu ținea minte ceva, dar i se părea că a fost odată. El când era beat, nu știa dacă își dădea seama sau ... nu știa. In acea zi să o dezbrace de haine, el era îmbrăcat doar în lenjerie și gata. De dimineața era așa. Nu își aducea aminte să fi spus alte cuvinte în adresa ei. Când a plecat în casă, nu era plecată de tot, s-a apropiat să intre, el a început a o bate pe mama sa și a zis, iar ea a auzit. S-a dus repede în casa și a sunat. Pe mama sa a lovit-o tare. Când a intrat în casă, ei se auzeau strigând, mama sa se auzea strigând, dar asta nu era cablul. Pe ea a lovit-o și a avut semne pe picior de la lovituri. A fost la Rezina la medic, apoi a observat pe picior că avea semne. Mama avea pe față semne. Odată tot el a lovit-o și a avut semne pe față. Dar nu tine minte cu ce a lovit-o atunci. Nu a știut nimeni despre situația ceea. Ea nu ieșea des, era vacanță, era vara 2024. A avut un ochi lovit, nu ținea minte cu ce a lovit-o, tot era în stare de ebrietate, când s-a trezit a spus ca nu o să fie nimic, dar nu ținea minte cu ce a lovit-o atunci. Înainte de lovitura, nu ținea minte, știa că a fost vânătă. I se părea că asta a fost, a venit din drum, și în loc de buna seara a zis buna ziua, el era în stare de ebrietate, s-a sculat, a aruncat telefonul în perete, a venit la ea a lovit-o pe motiv că în loc de buna seara a spus buna ziua. S-a trezit dimineața avea ochiul vânăt. Nu a știut nimeni din rude. Nu a spus nimănui că nu-1 putea suporta. La întrebarea procurorului cât de tare a tras-o spre el și dacă a avut vre-un

conflict, a răspuns că în ziua ceea era îmbrăcată într-un maiou alb, dar jos nu știa. Știa că era într-un maiou alb, dar nu știa. Nu a încercat să o dezbrace de haine. El de dimineață de la ora 07:00, a plecat cu mama sa, la Rezina. A revenit la 12:00 acasă, el era deja beat, ea era pe afară, nu prea s-a întâlnit cu el, nu a vorbit cu el. Seara era beat de tot. După ce a venit mama sa, el a lovit-o pe mama, apoi a aruncat-o pe pat, era un pat afară, acolo el aproape toata ziua stătea. Ea a căzut, 1-a împins cu picioarele, el a căzut, sau nu știa ce a făcut, ea repede s-a sculat, dar el a aninat-o de braț, a tras-o înapoi și a lovit-o cu cablul atunci. Și atât, când o lovea cu cablu zicea că avea putere în ea, ceva de acest gen. Atunci nu a durut-o nimic fizic, dar emoțional - nu îi venea a crede. După asta nu 1-a mai văzut, ei 1-au blocat pe el peste tot, dar el a încercat să le sune. A sunat de pe un număr, ea a răspuns, el a zis buna seara, dar ea a închis, după peste o zi două, a sunat de pe alt număr, ea a răspuns, el a zis buna ziua, dar ea a închis. Ieri, nu știa la ce oră a sunat un număr, a răspuns, dar tăcea. Ea a răspuns. Avea o vecină, erau cumetri, el a sunat-o pe ea și întrebat-o dacă erau pe acasă, unde eram. A venit si i-a spus mamei, iar mama a sunat la polițistul de sector. Trebuia să i-a măsuri cu el, să-1 avertizeze sau ceva să îi facă. Ce a povestit chiar așa a fost. Seara când se culcau ea personal se asigura dacă era închisă ușa, dacă nu făcea asta, nu putea dormi, ea se ducea 2-3 ori si se asigura că era închisă. După ce v-a pleca acasă, nu era nici un pericol pentru ea, nu știe dacă are pretenții la el (f.d.32-39, IV);

2. *Martorul* ***Țurcan Elena*****,** prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în şedinţă de judecată a declarat că, la data de 25.08.12025, ora nu o ține minte, dar Igor Sașco era în stare de ebrietate, a chemat-o lîngă el și a rugat-o să se ducă să procure o sticlă de bere și un pachet de țigări. El în acest timp cît a fost ea la magazin Igor Sașco sa băit. Acasă era doar Sașco Igor și fiica Victoria Sașco, băieții ceilalți Andrei Sașco și Gheorghe Sașco erau la fotbal la școală. Ea a fost la magazin și a cumpărat bere și țigări. Întorcându-se înapoi acasă intrând pe poartă a văzut-o pe fiica Victoria în ogradă speriată, iar Igor Sașco stătea în ogradă pe un pat lîngă casă și asculta muzică la telefon. Atunci ea a întrebat-o pe fiica ***** ce s-a întîmplat, iar fiica a început a tremura și i-a spus că tatăl său a dat la ea. Victoria i-a zis că după ce ea a plecat la magazin, Igor Sașco s-a băit și a chemat-o pe ***** la el și i-a zis fiicei Victoria că decât să întrețină fica relații sexuale cu altcineva mai bine întreține relații sexuale Igor Sașco cu ea. Fiica Victoria a zis că Igor Sașco a luat-o de mâna și a tîrîit-o în casă și ea și-a dat seama ce a vrut să facă Igor Sașco cu ea. Victoria s-a zmuls din mâinile lui și a vrut să se ducă pe poartă, însă Igor Sașco în acest timp a prins-o și a vrut să o închidă în beci. Ea iar s-a smuls din mâniile lui Igor Sașco. După care Igor Sașco a luat-o și a dus-o în dos la o bucătărie, a luat un cablu de la telefon și a bătut-o. După ce Victoria i-a povestit acestea, ea s-a dus la Igor Sașco și l-a întrebat dacă e drept ce i-a zis fica. La ce Igor Sașco s-a ridicat de pe pat și a început a o bate pe ea, cu picioarele și cu pumnii. Ea a fugit în grădină, iar Igor Sașco a venit din urma ei și a bătut-o cu picioarele și pumnii zicându-i de unde a luat aceste vorbe. Fiica Victoria a luat telefonul și a sunat la 112. Ea cînd i-a spus lui Igor Sașco ce a spus fiica, Igor a zis că nu-i drept ce spune fiica. Igor Sașco i-a zis că a bătut-o pe fiica Victoria din motiv că fiica se scria pe telefon cu cineva. Dar asta nu-i drept că fiica na avea să spună minciuni. Înainte de a se duce la magazin, față de ea Igor Sașco când era în stare de ebrietate a spus că mai bine să întrețină relații sexuale cu fiica decât altcineva. Ea nu a încercat să-i spun ceva atunci lui Igor Sașco pentru că el era în stare de ebrietate avansată și ea se temea de el. El vorbea și ele îl ascultau. Pînă la data de 25.08.2024 Igor Sașco a mai rămas cu Victoria Sașco acasă, însă ea nu s-a așteptat de la Igor Sașco să facă așa ceva. Fiica a sunat la poliție nu că a fost bătută cu cablul de la telefon, dar că Igor Sașco a vrut să îi facă ceva. După spusele fetei Igor Sașco a trântit-o pe pat, o pipăit-o cu mâinile în locurile intime. Nu i-a rupt hainele de pe ea,

nu a încercat să o dezbrace. Cînd a venit acasă de la magazin fiica Victoria stătea în ogradă era speriată și tremura. Fiica Victoria i-a povestit ce sa întâmplat. Cînd a intrat în ogradă, Igor Sașco era pe un pat lângă casă, avea numai pantalonii pe el.

3. *Martorul* ***Onila Aculina*** prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în şedinţă de judecată a declarat că, activează în calitate de secretară la Consiliul local Pripiceni-Răzești, r-nul Rezina. Cu 2 ani în urmă era luna septembrie când a primit sesizarea de la IP Rezina privind cazul încercării de viol a minorei *****. Sașco Igor concubinează cu Țurcan Elena care au 3 copii minori și cel mai mare copil i se pare că este fiica Țurcan Victoria. Sesizarea aceasta a examina-o în cadrul comisiei, era prezentă doar Țurcan Elena și membri comisiei, Sașco Igor nu era. Membrii comisiei erau Gobjîlă Oxana, Sușchevici Maria, Natalia Stoian și primarul Frunză Iacob. Din cîte își amintește această sesizare se referea la cazul că într-o zi când Elena Țurcan era la muncă, Sașco Igor ar fi încercat să își violeze fiica. Prin dispoziția primarului prin care familia dată sa luat la evidență în situație de risc. De către asistentul social să monitorizeze situația. Nu a avut caz direct să meargă în această familie să vădă care e situația în familie. Din spusele asistentei sociale care vizita familia, a indicat că, Sașco Igor când era în stare de ebrietate făcea ceruri în familie. Sașco Igor nu locuiește în satul Pripiceni, vine în sat ocazional. Sașco Igor a fost un timp condamnat, după ce a revenit acasă sa întâmplat cazul cu fiica lui. E o familie mai specială.

4. *Martorul* ***Gobjila Oxana*** prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în şedinţă de judecată a depus declarații similare cu ale martorului Onila Aculina.

5. <u>Respectiv, au mai fost prezentate următoarele mijloace de probă administrate în faza de urmărire penală și cercetate nemijlocit în ședința de judecată:</u>

- *ordinul de restricție din 25.08.2024* emis de către SS a SP a SSPal IP Rezina Vizir Denis, în privința agresorului Sașco Igor, în temeiul sesizării cet. ***** (f.d.14, vol.IV);

- *raportul de expertiză judiciară nr. 202421D0238 din 26 septembrie 2024* potrivit căruia la *****, anul nașterii*****, s-au constatat: două excoriații liniare în regiunea coapsei stângi cu lungimea de 10 cm si 12 cm, care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur cu suprafața limitată de interacțiune (nu se exclude un fir/cablu dur), posibil în timpul și circumstanțele indicate, nu sunt caracteristice actului sexual forțat, condiționează dereglarea sănătății nu mai mult de 6 zile și în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății. La examinarea medico-legala a documentelor medicale prezentate pe numele cet. *****, anul nașterii*****, s-au constatat: la examinarea regiunii genitale și perianale s-a constatat prezența himenului nedeflorat, integru. Luând în considerare aspectul morfologic al membrului himenale întreținerea raportului sexual vaginal fără lezarea integrității acestuia nu este posibil (f.d.49-50, vol.IV);

- *raportul de expertiza psihologico-psihiatrică de ambulatoriu nr. 202537A0334 din 24 noiembrie 2025,* potrivit căruia ***** nu a manifestat în trecut careva tulburări psihice cronice sau temporare de importanță psihiatrico - legală. ***** avea capacitatea de a percepe circumstanțele importante pentru cauza penală. ***** are capacitate de a face declarații pe caz. Aprecierea veridicității declarațiilor nu ține de competența expertului judiciar psiholog, psihiatru. Reieșind din particularitățile psihologice individuale și de vârstă, precum și din conținutul situației analizate (pretinse acțiuni săvârșite față de ea), ***** a putut să se afle într-o stare de tensiune interioară, ce implică dispoziție tristă, gânduri intruzive, sentimente de neajutorare și culpabilitate. Aceste manifestări purtau caracter reversibil și s-au compensat în timp scurt. În

cadrul examinării actuale, nu se constată consecințe ale traumei psihologice. ***** nu manifestă predispoziții de a exagera, denatura evenimentele produse (f.d.60-64, vol.IV).

4.2. Pe epizodul cu partea vătămată Țurcan Elena din data de 25.02.2025.

4.2.1. *Partea vătămată* ***Țurcan Elena*** prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în şedinţă de judecată a declarat că, pe data de 25 02.2025, ora 19:00, era acasă în sat.Pripiceni r-nul.Rezina, împreună cu cumnata Țurcan Elena și fiica *****. În timpul acesta a venit fiul ei mai mare Gheorghe Sașco care nu i-a zis lui Igor Sașco tată, iar Igor Sașco a luat un scaun de lîngă ușă și a lovit-o cu scaunul în cap în partea dreaptă. În timpul acesta cînd el a lovit-o cu scaunul, ea s-a așezat jos, a început a curge sânge. Fiica Victoria a sunat la poliție și la ambulanță. În timpul acesta cînd fata suna, Igor Sașco a fost informat la telefon de cineva ca să fugă, ceea ce și a făcut. În timpul când a venit ambulanța și poliția Igor Sașco nu mai era pe loc. Ea a fost luată cu ambulanța la spital. A stat o noapte la spital și după care și-a cerut voie acasă fiindcă are acasă 3 copii minori și trebuia să-i trimit-ă la școală și să aibă grijă de ei. Menționează că, înainte de a fi lovită, Igor Sașco i-a zis că copii din cauza ei lui nu-i zic tată și s-a adresat către ea cu cuvinte injurioase. După acest epizod Igor Sașco nu a încercat să își ceară scuze de la ea și nu a primit nimic de la el nici un ajutor. Menționează că, Igor Sașco era violent doar cînd era în stare de ebrietate. Igor Sașco cînd a lovit-o cu scaunul la fel era în stare de ebrietate.

4.2.2. *Martorul* ***Țurcan Maria*** prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în şedinţă de judecată a declarat că, pe 23.02.2025, era ziua de naștere a lui Țurcan Victoria, iar Sașco Igor era în stare de ebrietate. Nu cunoaște motivul de la ce s-a inițiat cearta dar, Sașco Igor a lovit-o pe fica Elena Țurcan cu scaunul în cap în acea zi. A venit salvarea și a luat-o la spital. Ea a văzut cum a lovit-o, deoarece s-a implicat să-i despartă, însă a fost bruscată de Sașco Igor. De la lovitura cu scaunul fiica Elena sa răzămat de sobă, a început a plânge și îi curgea sânge din cap. Menționează că, a văzut când Igor Sașco a lovit-o pe fiica Elena cu scaunul și anume în partea dreapta sus în cap.

4.2.3. *Martorul* ***Țurcan Elena Nicolai*** prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în şedinţă de judecată a declarat că Țurcan Elena îi este cumnată, iar Țurcan Maria îi este mama soacră. La data de 23.02.2025 orele 18-19:00 a fost sunată de cumanata sa Elena că să se ducă să serbeze ziua de naștere a nepoatei Victoria. Astfel, cînd a ajuns la fața locului văzut că fiul mai mare a Elenei și cu Igor pregăteau un frigărui afară. A intrat în casă, s-au așezat la masă. Au stat aproximativ o oră. Iar pe la ora 20:00-21:00 după a venit cumnatul Igor în casă, a început a se certa cu cumnata sa Elena. Văzînd acest fapt a luat copii și a ieșit afară, iar cînd s-a întors în casă a văzut că cumantei Elena deja îi curgea sânge din cap. Nepoata Victoria i-a comunicat că, Igor Sașco i-a aplicat o luvitură cu scaunul în cap Elenei. La fel și Elena i-a comunicat că, Igor i-a dat cu scaunul în cap. Menționează că atunci Igor Sașco i-a zis ei că Elena merită să fie lovită. După care Victoria Sașco a sunat la poliție și ambulanță. Menționează că, scaunul era de cel cu spetează de lemn, scaunul a rămas întreg. Situația în familie la Sașco Igor și Țurcan Elena, era complicată deoarece când Igor Sașco nu consuma băuturi alcoolice era bine, cînd Igor Sașco consuma băuturi alcoolice perdea controlul asupra sa. Igor Sașco cînd muncea aducea bani în familie.

4.2.4. *În cadrul şedinţei de judecată, s-au dat citire declaţiilor martorului minor ***** care a fost audiată în condiţii speciale prevăzute de art.110[1] Cod de procedură penală,* care a declarat că,locuia împreună cu mama Țurcan Elena, cu fratele mai mare *****, fratele mai mic ***** și cu bunica Țurcan Maria. Era acolo pentru a povesti situația care s-a întâmplat la ei legat de scaunul dat în cap mamei sale. Era pregătită să vorbească despre asta. Acest eveniment a avut loc

la data de 23 februarie 2025. Era ziua ei, iar ei au avut niște oaspeți, a venit cumnata mamei sale. Aproape de a începe a sărbători, a apărut el, a intrat în casă, iar ei nu puteau să-1 dea afară. El s-a pus cu ei toți la mas, dar ea și frații s-au retras în altă cameră. După asta, au început să se certe toți nu știe de la ce, iar când a intrat în camera ceea, el (Igor Sașco) a luat un scaun de jos și l-a aruncat în mama sa. A lovit-o în cap, a început a curge sânge, iar ea a sunat la 112 și a venit ambulanța cu poliția. El a fugit așa cum mereu la orice chemare parcă știa să fugă. Când a venit ambulanța și poliția el deja nu mai era, dar pe mama au luat-o la Rezina la spital, iar ei au rămas acasă supravegheați de poliție. După asta, poliția s-a dus la o chemare, iar ei s-au dus la fratele mamei, care locuia în satul vecin. S-au dus acolo și au stat pe noapte. La întrebările intervievatorului după relatarea în formă liberă a minorei a declarat că acel „el" era Sașco Igor care pentru ea era tatăl ei biologic, dar ea nu-1 mai considera tată. La acel moment părinții ei nu comunicau și îi părea nu erau căsătoriți. Cumnata mamei sale era Țurcan Elena, care tot a văzut conflictul. Ea împreuncă cu frații ei și încă un verișor de-al lor pe nume Daniel Țurcan, care avea vârsta de 3 ani, s-au retras în altă cameră înainte să se înceapă conflictul. Se certa doar mama sa cu el, dar nu știa de la ce, dar se auzeau foarte tare. În odaia unde era cearta se afla mama ei, Sașco Igor și cumnata mamei sale Țurcan Elena. Nu cunoștea din ce cauză se certau, dar ei când s-au dus, el luase scaunul și direct în mama l-a aruncat. Ea a văzut cum a aruncat scaunul. El stătea foarte departe de mama, a luat scaunul și l-a aruncat direct în mama. După ce mama a fost luată la spital, polițistul de sector i-a dus la fratele mamei pe nume Țurcan Marcel în satul Pripiceni-Răzeși, care era foarte aproape de satul unde ei locuiau. A durat c-am 10 minute de mers de la ei de acasă până la fratele mamei. Au stat acolo în seara ceea. În spital mama sa a stat o zi sau mai mult, nu știe sigur. Părinții ei nu au locuit mult timp împreună, deoarece el a stat mult timp închis, după care a fost în Germania unde la fel a stat închis. A revenit în anul 2024 și au început certurile și au trăit foarte puțin împreună. Din câte a înțeles și știa, el a stat foarte mult timp închis. De ziua ei deja nu mai locuiau împreună. Ea locuia doar cu mama, frații și cu bunica. În ziua ceea bunica era acasă, dar nu era împreună cu ei în acea cameră. Ea credea că bunica a auzit ce s-a întâmplat. Mai înainte când el era la ei, tot o bătea pe mama ei chiar și pe ea și frații îi bătea. Deseori consuma alcool. Lucra până vineri-sâmbătă, dar vinerea venea acasă și direct consuma alcool chiar și sâmbăta, duminica și era foarte agresiv. Sărea la bătaie la mama lor și la ei. Mai mult o bătea pe ea din motiv că sărea să o apere pe mama sa când el o bătea. Ține minte odată că a lovit-o cu încărcătorul de la fierul de călcat apoi cu pumnii. Chiar a fost și vânătă dar nu ținea minte exact unde. O lovise cu pumnii îi părea că. Când el a lovit-o pe mama sa cu scaunul în cap se simțea foarte rău. La acel moment nu cunoștea unde se afla el dar locuia acolo unde și lucra în mun. Chișinău. La acel moment nu cunoștea dacă părinții țineau legătura, mama i-a spus că nu, dar la acel moment nu locuia împreună. Minora a răspuns că scaunul era confecționat din lemn. Ea doar a văzut cum el a aruncat scaunul în mama sa, dar nu știa cu care parte a scaunului a fost lovită. El a luat scaunul și cu forța anumită l-a aruncat înainte în direcția mamei sale. El era la o distanță de mama sa că nu putea să o ajungă cu mâna. Alte acțiuni de agresiune față de mama el nu a făcut căci a fugit după ce o lovise cu scaunul. El striga cel mai tare. Ca de obicei el avea un limbaj foarte urât cu cuvinte necenzurate. Cînd venise la ei în ziua ceea a stat 10-15 minute, nu mai mult. Momentul când a fost aruncat scaunul l-a văzut ea și cumnata mamei sale. Fratele mai mare în acel moment juca fotbal afară cu niște vecini, iar fratele mai mic privea televizorul în casă. Conflictul a avut loc aproximativ la ora 21:00 - 22:00 (f.d.46-49, vol.I);

4.2.5. <u>Respectiv, au mai fost prezentate următoarele mijloace de probă administrate în faza de urmărire penală și cercetate nemijlocit în ședința de judecată:</u>

- *procesul verbal de cercetare la fața locului din 24.02.2025,* din care rezultă că a fos cercetată casa cet. Țurcan Elena din s. Pripiceni Curchi raionul Rezina (f.d.13, vol.I);

- *raportul de expertiză judiciară medico-legala nr. 202529D0110 din 24 aprilie 2025,* conform caruia la examinarea medico-legală în baza documentelor medicale potrivit căruia la cet. Țurcan Elena, anul nașterii 1986 s-a *constat plaga la deget II mâna stângă și plagă regiunea piloasă a capului, care s-au produs prin acțiune traumatică a unuii obiect contodent cu suprafața limitată prin mecanism de lovire repetată, condiționează o dereglare de sănătate de scurtă durată (până la 21 zile)* și conform acestui criteriu se califică a vătămare ușoară a integrității corporale sau sănătății. Careva particularitărți specifice ale obiectului traumatic nu au fost stabilite. *Luând în considerație localizarea anatomică și caracterul leziunilor corporale concomitente pe alte părți proeminente ale corpului, producerea acestora în rezultatul căderii propriului corp din poziție verticală - se excude.* Victima putea fi în diversă poziție față de agresor (f.d.61-62, vol.I).

4.3. Pe epizodul cu partea vătămată Țurcan Maria din data de 13.02.2026.

4.3.1. *Partea vătămată* ***Țurcan Maria*** prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în şedinţă de judecată a declarat că, pe data de data de 13.02.2026 se afla la domiciliul său din s. Pripicei-Curchi, era vineri seara, deja era întuneric afară și a auzit gălăgie în casă. A intrat în casă și era Igor Sașco în stare de ebrietate. Igor Sașco striga la copii. Astfel ea intrînd în casă i-a zis lui Igor Sașco de ce strigă la copii, la ce el i-a aplicat o lovitură, iar ca urmare ea a căzut jos și s-a lovit cu capul de marginea patului. Igor Sașco stătea și se uita la ea, după care a mai lovit-o cu picioarele în partea stângă la coaste. În acel moment a intrat nepoata Victoria Sașco și a văzut toată scena aceasta și a sunat pe băiatul ei mai mare și i-a zis că pe ea o bate. Igor Sașco se uita la ea și nu zicea nimic. Ea era jos la podea și cerea ajutor. După ce a venit fiul ei mai mic Țurcan Serghei și i-a zis lui Igor Sașco că daca o bătea pe mama lui așa cineva cum avea să se simtă, Igor Sașco a stat și nu a zis nimic. Când a auzit Igor Sașco că trebuie să vină poliția a fugit de acasă. A venit poliția și salvarea. A venit fata Țurcan Elena de la lucru și cu medicii de la salvare au luat-o cu targa și au adus-o la spitalul din Rezina. La spital nu se putea ridica în picioare, striga de durere. De pe data de 13.02.2026 până acum Igor Sașco nu i-a întors nici un prejudiciu material sau moral și nici scuze nu și-a cerut. În ziua respectivă nu a servit careva băuturi alcoolice. A mai menționat că, în acea zi a fost la sora ei, însă în timpul când a venit acasă nu a căzut jos la poartă.

4.3.2. *Martorul* ***Țurcan Elena*** prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în şedinţă de judecată a declarat că, pe 13.02.2026, aproximativ la ora 16:00 a venit acasă, și-a schimbat hainele de serviciu, a intrat dintr-o bucătărie în casă. A văzut că Igor Sașco era în stare de ebrietate și a început a striga. Ea a întrebat-o pe Victoria Sașco ce sa întâmplat și cine a stricat lampa de la lumină. Fica Victoria Sașco i-a zis că a stricat lampa de la lumină Igor Sașco. Ea în acest timp a ieșit afară. Mama sa Maria era în altă cameră cu copii *****, ***** și *****. În acest timp cât a fost ea afară, Igor Sașco a rămas în casă. Ea cînd a intrat în casă mama ei stătea cu fața în jos pe podea. Copii stăteau în împrejurul la mama ei și se uitau. Ea a dat să se apropie de mama sa și să o ridice, în acel moment Igor Sașco care stătea pe pat a strigat la ea să-i dea pace, să stea acolo. În acest timp cât s-a retras la o parte, Igor Sașco a zis să nu se apropie de ea nimeni. Igor Sașco sa ridicat de pe pat și cu piciorul călca pe mama sa, comunicând că mamei sale nu îi va fi nimic, că ea încă e vie. După care le-a zis lor să iasă afară și atunci ea a luat copii și a ieșit afară. În acest timp ***** a sunat la fratele mai mare pe nume Țurcan Serghei și la anunțat că Igor Sașco a bătut-o pe Țurcan

Maria. Fratele Țurcan Serghei a sunat la primarul din sat pe Iacob Frunză, la ce ultimul i-a comunicat să sune la 112. Între timp a venit fratele Țurcan Marcel din satul vecin și a văzut-o pe mama sa Țurcan Maria cum stătea cu fața în jos în casă. Marcel Țurcan i-a întrebat pe ei ce s-a întâmplat. Însă Igor Sașco le-a spus lor ca să nu spună nimic, iar ca urmare din frică i-a spus fratelui că nu a văzut nimic. În acest timp Țurcan Marcel a sunat la salvare și la poliție. A venit poliția și ambulanța. Pe Țurcan Maria nu au putut-o ridica, au pus-o pe targă și au dus-o la spital la Rezina. Igor Sașco a rămas acasă. Mama ei Maria Țurcan i-a comunicat că a fost bătută de către Igor Sașco cu picioarele și pumnii. Motivul era că Igor Sașco cînd era în stare de ebrietate nimeni nu trebuia să fie prin jurul lui. Igor Sașco striga la copii, iar Țurcan Maria i-a zis lui Igor Sașco să nu strige la copii și la trimis la culcare, iar Igor Sașco i-a spus ca să nul învețe ce să facă și a luat-o pe Țurcan Maria la bătut. Menționează că urmare a loviturii aplicate de către Sașco Igor, Țurcan Maria s-a lovit de margine la pat cu capul și a căzut jos. După asta Igor Sașco a început a o lovi pe Țurcan Maria cu picioarele în prezența copiilor. Țurcan Maria a fost cu 3 coaste rupte. Țurcan Maria nici în ziua de azi nu poate merge. Țurcan Maria în acea seară nu avea era în stare de ebrietate avansată, poate în acea seară ea băuse vreo 2 păhărușe fiindcă venise nepoata care nu o văzuse de mult timp.

4.3.3. *Martorul **Țurcan Serghei*** prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în şedinţă de judecată a declarat că, Țurcan Maria este mama lui, Țurcan Elena este sora sa și Igor Sașco este cumnatul său. La data de 13.02.2026, se afla la muncă, iar la ora 17:00-19:20 a fost sunat de ***** care i-a comunicat ca să vină la ei deoarece Igor Sașco a bătut-o pe Țurcan Elena și pe Țurcan Maria, iar ultima stă la podea jos. Menționează că, ***** plîngea. Astfel, l-a sunat pe fratele mai mic Țurcan Marcel și el sa dus în sat. Pripiceni. După care fratele i-a comunicat că a văzut că, Țurcan Maria stătea jos, a ridicat-o și a pus-o pe pat. El a sunat-o pe Țurcan Victoria să sune la poliție și ambulanța, însă ***** i-a zis că nu poate suna că Igor Sașco nu îi dea voie să sune la poliție. Atunci a sunat el la primarul din sat Frunză Iacob și l-a rugat să sune la poliție. Însă primarul i-a zis să sune el la 112 ca să fie înregistrat acolo numărul său. Astfel a sunat la 112 și le-a spus situația. Menționeaă că, în acea seară ea nu a fost la fața locului, dar a fost la spital a doua zi și a văzut-o pe mama sa Țurcan Maria. Mama sa i-a comunicat că, a fost lovită la coaste și avea 2-3 coaste rupte. Țurcan Maria a spus că a fost lovită de Igor Sașco. La spital i-au zis că mama avea 2 coste rupte și a 3 e crăpată.

4.3.4. **<u>Respectiv, au mai fost prezentate următoarele mijloace de probă administrate în faza de urmărire penală și cercetate nemijlocit în ședința de judecată:</u>**

- raportul de constatare medico legală nr. 202626D0048 din 05 martie 2026, corectat prin actul de corectare din 06.03.2026, conform căruia: la examinarea medico-legală, la cet. Țurcan Maria, anul nașterii 1947, s-a constatat fractura coastei VII pe stânga, care a putut fi provocat ca rezultat al acțiunii traumatice cu obiect contondent, dur, posibil ca urmare a unei singure lovituri cu potențial suficient pentru producerea unor asemenea leziuni, posibil în timpul și circumstanțele indicate în ordonanța , determină dereglarea sănătății de lungă durată, se califică ca vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății. Luând în considerare localizarea anatomică și aspectul morfologic a leziunii corporale depistate, producerea acesteia în rezultatul căderii corpului din poziție verticală se exclude. Localizarea leziunii corporale este într-o regiune anatomică a corpului accesibilă pentru mâna proprie, însă nu este caracteristică pentru autoprovocare. Luând în considerare localizarea anatomică a leziunii corporale, posibil victima în raport cu agresorul în momentul cauzării acestora se afla fața în față (f.d.154-156, vol.II);

- *raportul de expertiză judiciară nr. 202626D0052 din 09 martie 2026 ,* conform căruia: la examinarea medico-legală, la cet. Țurcan Maria, anul nașterii 1947, s-a constatat *fractura coastei VII pe stânga, care a putut fi ptovocat ca rezultat al acțiunii traumatice cu obiect contondent, dur, posibil ca urmare a unei singure lovituri cu potențial suficient pentru producerea unor asemenea leziuni, posibil în timpul și circumstanțele indicate în ordonanța, determină dereglarea sănătății de lungă durată, se califică ca vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății*. Luând în considerare localizarea anatomică și aspectul morfologic a leziunii corporale depistate, p*roducerea acesteia în rezultatul căderii corpului din poziție verticală se exclude. Localizarea leziunii corporale este într-o regiune anatomică a corpului accesibilă pentru mâna proprie, însă nu este caracteristică pentru autoprovocare. Luând în considerare localizarea anatomică a leziunii corporale, posibil victima în raport cu agresorul în momentul cauzării acestora se afla fața în față* (f.d.169-170, vol.II);

4.4. Pe epizodul cu din 02.03.2026.

4.4.1. *Martorul* ***Țurcan Elena*** prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în şedinţă de judecată a declarat că, nu ține minte data, dar știe că era într-o zi de luni, deoarece de la ambulatoriu de la școală i sa spus ca să o ducă pe ***** la vaccin. Ea s-a dus la școală și a luat fata și i s-a pus vaccinul. După care s-a întors acasă de una singură, iar Țurcan Maria era la fratele mai mare în sat.Sămășcani r. Șoldănești. A intrat în casă să se dezbrace, iar în acest timp s-a auzit ușă. A crezut că vine sora mamei sale Gîrlea Elena. Cînd a dat să deschidă ușa la văzut pe Igor Sașco. La el la picior se auzea alarma de la brățară, la fel și la ea în buzunar se auzeau butoanele. Astfel ea l-a întrebat pe Igor Sașco ce caută în ogradă, la ce Igor Sașco a spus că să-i dea haine să se îmbrace. Ea i-a spus că nu are haine de a lui. În acest timp Igor Sașco a început să o numească cu cuvinte necenzurate. Astfel a luat telefonul și a sunat l-a polițistul de sector, însă polițistul de sector i-a zis să sune la 112. În acest timp cît ea suna la 112, Igor Sașco a ieșit din ogradă și a fugit. Menționează că, în timpul cînd s-a emis ordonanța de protecție ea a fost la ședința de judecată. La probațiune a făcut cunoștință cu ordonanța. Cînd a făcut cunoștință cu ordonanța de protecție era doar ea, iar Igor Sașco nu a fost. Măsura de protecție sa aplicat pe o perioadă de 3 luni. Nu cunoaște de pe ce dată până pe ce dată. Menționează că, Igor Sașco a venit la ea acasă în perioada aceasta de 3 luni. Cunoștea că el are monitorizare la picior, nu a văzut-o dar se auzea. Acea brățară de monitorizare avea sunet ca la ambulanță. Igor Sașco era aproape de ea când a venit, între ei nu erau nici 5 m.

4.4.2. *Martorul* ***Frunză Ion*** prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în şedinţă de judecată a declarat că, la data de 02.03.2026 în jurul orelor 11:04 , fiind implicat în serviciul 112 cu colegul său Donică Mihail, a primit un anunț telefonic de la dispeceratul 112 care le-au transmis informația parvenită de la cetățeanca Țurcan Elena, locuitoare a satului Pripiceni-Curchi care le-a comunicat că concubinul său Igor Sașco se află la domiciliu apelantei, deși are interdicție de a se apropia de casă. Ulterior s-au deplasat la fața locului la sat.Pripiceni-Curchi la domiciliul lui Țurcan Elena. Unde au fost întîlniți de apelanta Țurcan Elena. Țurcan Elena le-a povestit că cetățeanul Sașco Igor a venit la domiciliul ei precum că să-și ea hainele, după care a înjurat-o și a plecat. Ei au așteptat la fața locului grupa operativă, ulterior de la Biroul de Probațiune le-au trimis coordonatele unde se află cetățeanul Sașco Igor. S-au deplasat la locul unde se afla Sașco Igor care se afla în sat.Pripiceni –Răzești. Atunci el l-au întrebat pe Sașco Igor, la ce el a comunicat că a plecat acasă ca să-și ea hainele că îi era frig. Sașco Igor avea dispozitivul de monitorizare la picior. Pe Sașco Igor l-a predat la ofițerul de urmărire penală în sat.Pripiceni–Curchi.

Menționează că, la solicitare au venit în decurs de 30-35 min. Pe Sașco Igor l-au găsit la o distanță de aproximativ 3 km de domiciliul apelantei Țurcan Elena.

4.4.3. *Martorul* ***Donica Mihail*** prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în şedinţă de judecată a declarat că, la data de 02.03.2026 a primit solicitare de la 112 parvenită de la cet.Țurcan Elena, precum că Sașco Igor se află la ea la domiciliu și are ordin de interdicție. Deplasându-se la fața locului cu colegul Frunză Ion. Țurcan Elena se afla singură la domiciliu său și întrebând-o ce sa întâmplat, Țurcan Elena a răspuns că la ea a fost Igor Sașco în stare vizibilă de ebrietate și a numit-o cu cuvinte necenzurate, din motiv că dorea săși ea niște haine. A stat la fața locului, pînă la sosirea grupei operative. După care grupa operativă a rămas la fața locului pentru a documenta cazul, iar ei s-au deplasat prin localitate pentru al găsi pe Igor Sașco din motiv că a încălcat ordinul de restricție. Peste un timp Igor Sașco a fost depistat la un consătean. Igor Sașco era vizibil în stare de ebrietate. I-a comunicat lui Igor Sașco să se urce cu ei în automobilul de serviciu și să se deplaseze la fața locului. Igor Sașco sa urcat benevol în automobil după care au plecat la Inspectorat cu grupa operativă. Locul unde a fost depistat Igor Sașco e la o distanță aproximativ 2 km de domiciliu apelantei Țurcan Elena în aceiași localitate. Când l-a depistat în localitate pe Igor Sașco i-a fost explicat de ce îl căut și el a zis că a fost la Țurcan Elena șă-și ea careva haine de la ea. Menționează că în momentul cînd l-au urcat pe Igor Sașco în automobil nu a verificat dacă are brățară de monitorizare și dacă funcționează. A mai indicat că din momentul de când a parvenit informația de la 112 până au ajuns la fața locului a durat în jur de 10-15 min. Consideră că, în aceste 10-15 min e posibil ca Igor Sașco să se deplaseze la locul unde a fost găsit.

4.4.4. *Martorul* ***Buruian Iurie*** prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în şedinţă de judecată a declarat că, activează în calitate de ofițer superior de sector, deservește localitatea Pripiceni din anul 2005 până în prezent. Pe Igor Sașco și pe concubina sa Țurcan Elena îi cunoaște deoarece Sașco Igor se află la ei la evidență ca agresor familiar. Din motiv că anterior au fost înregistrate câteva cazuri la IP Rezina de la fosta concubină Țurcan Elena, precum că Sașco Igor o agresează fizic. Nu ține minte data când sa întâmplat, dar la fața locului sa deplasat echipajul de poliție care a documentat cazul. Lui Sașco Igor i-a fost întocmit ordin de restricție. Conform raportului medicului legist Soroca. A primit expertiza medico-legală în care era indicat leziuni medii, precum că Țurcan Elena a fost agresată fizic și lovită cu scaunul în cap. Anterior a mai fost un caz înregistrat cu părere de rău el se afla în concediu anual. La fața locului sau deplasat alți colegi de-ai săi. După spusele colegilor cunoaște cazul respectiv. Ordinul de restricție nu a fost întocmită de către el, a fost întocmită de către șeful de sector. Nu își aduce aminte data și ora când a fost întocmită ordinul de restricție. Victima a depus cerere și a fost emisă ordonanța de protecție. De către Biroul de Probațiune i-a fost instalată brățară de monitorizare. Menționează că, i-a fost instalată brățara, a fost prezent el. La Biroul de Probațiune a fost prezent Sașco Igor când i-a fost emisă ordonanța de protecție. Peste câteva zile de la momentul emiterii ordonanței de protecție Sașco Igor a fost depistat la o rudă în satul Pripiceni. Pe Igor Sașco l-a condus la Inspectoratul de Poliție Rezina. I-a adus la cunoștință sub semnătura lui Sașco Igor tot ce este legat și în ce constă ordonanța de protecție. Cererea privind eliberarea ordonanței de protecție a fost depusă de către Țurcan Elena concubina lui Sașco Igor. Ordonanța de protecție a fost emisă de către instanța de judecată, iar conform ordonanței de protecție victimele erau concubina Țurcan Elena și soacra acestuia, Țurcan Maria. Conform ordonanței de protecție, Sașco Igor era obligat să nu se apropie 2 sau 3 luni, nu-și aduce aminte exact cât timp, de victime și de gospodăria acestora sau să comunice la telefon cu ele. Aceste obligațiuni i-au fost aduse la

cunoștință lui Sașco Igor. Lui Sașco Igor i-a fost aplicată la picior brățară de monitorizare. Victimei i-a fost eliberat un dispozitiv. Nu își aduce aminte data și ora cînd sa întâmplat, dar Sașco Igor, fiind vizibil în stare de ebrietate, și fiind dotat cu brățară de monitorizare a venit în gospodăria presupusei victime Țurcan Elena. Aceste le cunoaște din spusele colegilor săi. El nu a fost la fața locului. La fața locului a fost echipajul 112. Cunoaște că, victima Țurcan Elena la depistat pe Igor Sașco în gospodărie și la rugat să plece de la domiciliul ei. La fața locului sa deplasat echipajul de poliție. A mai declarat că, această monitorizare funcționează în felul dat, agresorul când se apropie de victimă, brățara trimite automat semnal către Biroul de probațiune, iar biroul de probațiune remite informația către poliție, serviciului 112. Semnalul se activează automat că agresorul se află în raza interzisă în care se află față de victimă.

4.4.5. <u>Respectiv, au mai fost prezentate următoarele mijloace de probă administrate în faza de urmărire penală și cercetate nemijlocit în ședința de judecată:</u>

- *procesul verbal de verificare a declarațiilor la locul comiterii infracțiunii din 03 martie 2026,* conform căruia, prin care victima Țurcan Elenaa relatat și a indicat cu exactitate locul unde s-a aflat agresorul în raport cu victima (f.d.23-27, vol.II);

- *procesul verbal de ridicare din data de 02 martie 2026,* conform căruia de la persoana responsabilă din cadrul IP Rezina, Tuluc Constantin au fost ridicate ordonanța de protecție și încheierea emise de Judecătoria Orhei sediul Rezina cu nr. 2o/pr-4/2026 din 19 februarie 2026 (f.d.29-35, vol.II);

- *procesul verbal de ridicare din data de 03 martie 2026,* conform căruia de la persoana responsabilă din cadrul IP Rezina, Buruian Iurie au fost ridicate: procesul verbal privind înmânarea actului de procedură, nota telefonică și captura de ecran dovadă, ordonanța de protecție și încheierea emise de Judecătoria Orhei sediul Rezina cu nr. 2o/pr-4/2026 din 19 februarie 2026, informația parvenită la 25.02.2026 din adresa Direcției monitorizare electronică, înregistrarea video (f.d.29-35, vol.II);

- *procesul verbal de ridicare din 08 februarie 2026,* în cadrul căruia de la Burian Iurie, a fost ridicat un disc CD-R pe care se conțin înregistrări video din data de 24.02.2026, privind convorbirea telefonică cu Sașco Igor, pe faptul aducerii la cunoștință a ordonanței de protecție (f.d.37, 46, vol.II);

- *procesul verbal de examinare a obiectului din data de 03 martie 2026,* conform căruia, Obiectul examinării îl constituie un plic din hârtie, de culoare albă, cu dimensiunea de 21,4 x 16,5 cm, pe partea recto a plicului este prezentă inscripția manuscrisă de culoare albastră "În acest plic a fost împachetat și sigilat un disc CD-R ce conține înregistrări video din data de 24.02.2026, privind înregistrarea video a unui apel telefonic efectuat de Șeful de sector al Sectorului de poliție nr.2 (Pripiceni), comisar Veaceslav Melnic cu cet. Sașco Igor, a.n. 1992". De partea verso a plicului este prezentă inscripția manuscrisă "semnătura" și impresiunea ștampilei IP Rezina "PENTRU PACHETE", amplasată în așa mod ca marginea de mijloc a sigilii coincide cu locul încleierii plicului, excluzând în așa mod deschiderea neautorizată a acestuia. În interiorul plicului de hârtie se află un disc CD-R de culoare albă. Discul este confecționat din policarbonat cu o grosime de 1,2 mm și diametru 120 mm. În centrul discului se află o gaură cu diametru de 15 mm. Discul dat fiind introdus în dispozitivul de citire a discurilor al calculatorului de serviciu de model LOC și un fișier video în format "MP4". Fișierul are denumirea de "6e5960c3527393db25a75913f1005e7d42c7ca32868ecef8f788225a99176d03_9b5b9f03bfd78f7b.mp4", cu capacitatea de 66,1 MB. Acest fișier fiind deschis cu ajutorul programei de redare video Windows Media, reprezintă o înregistrare video cu o durată de 05:00 minute. Din primele

secunde se observă că înregistrarea are loc pe timp de zi. În vizorul camerei se observă ecranul unui telefon mobil de pe care se efectuează un apel la apelant pe nume Sașco Igor Pripiceni cu nr. 067763130, telefonul fiind conectat la difuzor. Persoana apelată răspunde apelului, unde apelantul se prezintă ca fiind Șeful de sector al Sectorului de poliție nr.2 (Pripiceni), Veaceslav Melnic și îi aduce la cunoștință, comunicând verbal că din data de 19.02.2026, în privința cet. Sașco Igor este emisă ordonanța de protecție de către Judecătoria Orhei cu Sediul Rezina, pe o perioadă de 90 de zile și îi explică prevederile ordonanței. În continuare, Veaceslav Melnic dă citirii ordonanței de protecție și punctele enumerate, accentuând că nu trebuie să se apropie de persoanele enumerate în ordonanță la o distanță de 200 metri. Cu aceasta a luat sfârșit convorbirea telefonică (f.d.47, vol.II);

- *procesul verbal de ridicare din data de 03 martie 2026,* conform căruia de la persoana responsabilă din cadrul Biroului de Probațiune Rezina, Rotari Ala, au fost ridicate acte confirmative aferente ordonanței de protecție și încheierea emise de Judecătoria Orhei sediul Rezina cu nr. 2o/pr-4/2026 din 19 februarie 2026 pe 20 file (f.d.50-71, vol.II);

- *procesul verbal de ridicare din data de 04 martie 2026,* conform căruia de la persoana responsabilă din cadrul IP Rezina, Melnic Veceslav au fost ridicate ordonanța de protecție și încheierea emise de Judecătoria Orhei sediul Rezina cu nr. 2o/pr-4/2026 din 19 februarie 2026. (f.d.74, vol.II).

4.5. În cadrul cercetării judecătorești, de către partea apărării nu a fost solicitat să fie audiați alți martorii.

4.6. În continuare, în dezbateri judiciare, de către apărătorul Tudor Banu care acționează în interesele inculpatului Igor Sașco a fost solicitată pronunțarea în prezenta cauză a unei sentințe de achitare deoarece inculpatul nu întrunește elementele infracțiunilor.

Analizând coroborat probele administrate în cursul cercetării judecătorești și în faza de urmărire penală, instanța reține următoarele:

5.1. Potrivit Recomandării nr. (94)12 a Comitetului de Miniştri către statele membre ale Consiliului Europei privind independenţa, eficienţa şi rolul judecătorului, judecătorii au obligaţia şi trebuie să deţină puterea de a exercita responsabilităţile judiciare ce le revin în scopul de a se asigura de aplicarea corectă a legii şi instrumentarea cauzelor în mod echitabil, eficient şi rapid.

5.2. Potrivit art. 50 din Codul penal, se consideră răspundere penală condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracţionale şi a persoanelor care le-au săvârşit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrângere prevăzute de lege.

Conform art. 51 din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

În conformitate cu dispozițiile art. 8 din Codul de procedură penală, precum şi cu cele ale art. 21 din Constituţia Republicii Moldova, orice cetăţean beneficiază de prezumţia de nevinovăţie, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condiţiile prevăzute de lege.

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunţarea unei decizii judecătoreşti de condamnare, prezumţia de nevinovăţie este răsturnată cu efecte *„erga omnes”*, iar soluţia magistraţilor trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăţie, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunţe o soluţie de achitare.

Potrivit art. 93 din Codul de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: declaraţiile bănuitului, învinuitului, inculpatului şi etc.

În acest context prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

Prin urmare, fiind cercetate în conformitate cu art. 101 alin. (l) şi (2) din Codul de procedură penală în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicţii esenţiale şi semnificative între probele cu martori şi cele materiale.

Conform art. 384 din Codul de procedură penală, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

În conformitate cu art. 8 alin. (3) în coroborare cu art. 389 din Codul de procedură penală, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanţa de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergenţele au fost lichidate şi apreciate corespunzător.

Explicaţii în acest sens se conţin în pct. 4 al Hotărârii Plenului Curţii Supreme de Justiţie nr. 10 din 24 februarie 2000 potrivit cărora sentinţa de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentinţa de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergenţele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

În concordanţă cu dispoziţia art.325 alin. (1) din Codul de procedură penală, judecarea cauzei în prima instanţă se efectuează numai în privinţa persoanei puse sub învinuire şi *numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu*, care trebuie să corespundă cu strictețe dispoziţiei art. 281 alin. (2) din Codul de procedură penală, iar din conţinutul alin. (2) al aceleiaşi norme din Codul de procedură penală, modificarea învinuirii în instanţa de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situaţia inculpatului şi nu se lezează dreptul lui la apărare.

Conform dispoziţiei art.281 alin. (2) din Codul de procedură penală, ordonanţa de punere sub învinuire trebuie să cuprindă: *data şi locul întocmirii; de către cine a fost întocmită; numele, prenumele, ziua, luna, anul şi locul naşterii persoanei puse sub învinuire*, precum şi *alte date despre persoană care au importanţă juridică în cauz*ă; formularea învinuirii cu *indicarea datei, locului, mijloacelor şi modului de săvîrşire a infracţiunii şi consecinţele ei, formelor vinovăţiei, motivelor* şi semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei, circumstanţelor în virtutea cărora infracţiunea nu a fost consumată în cazul pregătirii sau tentativei de infracţiune, menţiunea *despre punerea persoanei respective sub învinuire în calitate de învinuit în această cauză conform articolului,* alineatului şi literei articolului din Codul penal care prevăd răspunderea pentru infracţiunea comisă.

5.3. Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

Subsecvent, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, instanţa constată că inculpatelor le-a fost adusă la cunoștință atât natura şi cauza acuzaţiei în materie penală, cât şi probele pe care se fundamentează acuzația, care a fost dată faptelor într-o manieră detaliată, prin ordonanţele de punere sub învinuire şi rechizitoriul întocmit.

5.4. În motivarea sentinţei, instanţa de judecată şi-a bazat constatările sale pe probele verbale şi în scris prezentate, dar şi în analiza faptului dacă acuzările au fost sau nu bine justificate conform standardului de dovadă *„în afara dubiilor rezonabile”*, or astfel de dovadă poate rezulta doar din coexistenţa deducerilor suficient de puternice, clare şi concordante sau similare prezumţiei de fapt necombătute, iar adiţional, poate fi luat în consideraţie comportamentul părţilor când sunt obţinute dovezile *(hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978)*.

La fel, Curtea Constituțională, prin pct. 70 din Hotărârea sa nr. 18 din 22 mai 2017, menționează că libera apreciere a probelor nu înseamnă arbitrariu, ci libertatea de a aprecia probele în mod rezonabil și imparțial, iar rezultatele aprecierii probelor sunt expuse de către instanța de judecată în acte procedurale, care trebuie să fie motivate în mod obiectiv și sub toate aspectele potrivit legii.

În același timp, Curtea Constituţională reiterează că referitor la procesul de apreciere a probelor, în jurisprudența Curții Europene s-a conturat standardul „dincolo de orice îndoială rezonabilă” *(„beyond reasonable doubt”)*, care presupune că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției într-o manieră aptă să înlăture dubiul *(hotărârea CEDO Bragadireanu v. România, din 6 decembrie 2006; hotărârea CEDO Orhan v. Turcia din 18 iunie 2002; hotărârea CEDO Irlanda v. Regatul Unit din 18 ianuarie 1978)*.

Adițional, Curtea menționează că acest standard de probă poate fi pe deplin înțeles doar prin raportare la principiul *in dubio pro reo*, care, la rândul său, constituie o garanţie a prezumţiei de nevinovăţie. *(pct. 78-80 din Hotărîrea CC nr. 18 din 22 mai 2017)*

Astfel, potrivit art. 8 din Codul de procedură penală, concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârşirea infracţiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, *inculpatului*.

La fel, conform pct. 102 al hotarârii Curţii Constituţionale nr. 3 din 23 februarie 2016, se consacră că procesul judiciar trebuie să fie guvernat de principii fundamentale, cum ar fi *“legalitatea, prezumţia nevinovăţiei, aflarea adevărului, oficialitatea, garantarea libertăţii şi siguranţei persoanei, dreptul la un proces echitabil prin garantarea dreptului la apărare şi al egalităţii părţilor în proces”*.

Concomitent, Curtea prin hotărârea sa nr. 10 din 16 aprilie 2010 privind revizuirea hotărârii nr. 16 din 28 mai 1998, a stabilit că *“principiile şi normele unanim recunoscute ale dreptului international, tratatele internaţionale ratificate şi la care Rep. Moldova a aderat sunt parte component a cadrului legal al ţării şi devin norme de drept intern”*, iar în sensul acestei interpretări, dreptul intern şi cel international reprezintă un tot întreg, astfel că prin aderarea la Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, a cărei interpretare

se asigură de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, jurisprudenţa acesteia devine parte a dreptului intern, făcând parte din dreptul accesoriu la tratatul internaţional (soft law).

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenţie, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum şi diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate *(cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007)*. La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților *(cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei)*.

5.5. Instanța de judecată reține că, prin prin Legea pentru modificarea unor acte normative (prevenirea şi combaterea exploatării sexuale şi abuzurilor sexuale comise asupra copiilor)) nr.5 din 12.02.2026, *în vigoare din 26.02.2026,* a fost modificat art. 173 Cod penal.

Prin urmare instanța de judecată reține că, infracțiunea prevăzută la art. 173 Cod penal nu a fost decriminalizată după modificările operate prin Legea pentru modificarea unor acte normative (prevenirea şi combaterea exploatării sexuale şi abuzurilor sexuale comise asupra copiilor)) nr.5 din 12.02.2026, *în vigoare din 26.02.2026*, totodată redacția nouă a normei în cauză nu înlătură caracterul infracțional al faptelor și nu ameliorează în alt mod situația persoanei ce a comis infracțiunea, astfel acțiunile făptuitorului urmează a fi încadrate conform legii penale în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Totodată, dispoziţia normei prevăzute la art. 173 Cod penal în vigoare din 26.02.2026, prevede o modalitate normativă și o modalitate agravată de comiterea a infracţiunii, astfel, până la la data comiterii faptei 25.08.2024, art.173 Cod penal, prevedea următoarele: *(1) Hărţuirea sexuală, adică pretinderea unui act sexual sau a unei alte acţiuni cu caracter sexual prin comportamentul fizic, verbal sau nonverbal, dacă prin aceasta se creează o atmosferă neplăcută, ostilă, degradantă, umilitoare, discriminatorie sau insultătoare pentru victimă, săvârşită profitând de starea de dependenţă a victimei sau prin ameninţare, cu condiţia că fapta nu întruneşte elementele violului sau ale acţiunilor cu caracter sexual neconsimţite, se pedepseşte cu amendă în mărime de la 500 la 650 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 120 la 180 de ore, sau cu închisoare de până la 2 ani. (2) Aceeaşi acţiune săvârşită cu bună ştiinţă asupra unui minor se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 7 ani,* iar după modificările operate, art.173 Cod penal a fost expus în următoarea redacţie: (1) Hărţuirea sexuală, adică pretinderea unui act sexual sau a unei alte acţiuni cu caracter sexual prin comportamentul fizic, verbal sau nonverbal, inclusiv prin intermediul tehnologiilor informaţionale sau al comunicaţiilor electronice, dacă prin aceasta se creează o atmosferă neplăcută, ostilă, degradantă, umilitoare, discriminatorie sau insultătoare pentru victimă, săvârşită profitând de starea de dependenţă a victimei sau prin ameninţare, cu condiţia că fapta nu întruneşte elementele violului, ale acţiunilor cu caracter sexual neconsimţite sau ale constrângerii unui copil în scopuri sexuale, se pedepseşte cu amendă în mărime de la 500 la 1000 de unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 120 la 240 de

ore, sau cu închisoare de până la 4 ani. (2) Fapta prevăzută la alin.(1) săvârşită: a) cu bună ştiinţă asupra unui copil; b) asupra unei persoane care se află în grija, sub ocrotirea, sub protecţia, în educarea sau în tratamentul făptuitorului; c) asupra unei persoane aflate într-o stare de neputinţă, care se datorează vârstei înaintate, bolii, dizabilităţii ori altui factor; d) prin abuz de poziţie de autoritate asupra victimei se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 7 ani.

5.6. În acest mod, analizând cumulul de probe anexate la dosar, inclusiv coroborând declaraţiile părților vătămate și martorilor cu declarațiile inculpatului, care au fost apreciate în particular şi în ansamblul lor în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) din Codul de procedură penală din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii, veridicităţii şi coroborării lor, instanța constată că faptele incriminate în rechizitorii conform art.***** alin.(1) lit.a) Cod penal, art.***** alin.(2) lit.c) Cod penal, art.320[1] Cod penal și art.173 alin.(2) Cod penal (în redacția Legii în vigoare la data comiterii faptei), pentru care inculpatul a fost trimis în judecată există, au fost săvârșită de acesta şi întrunește semnele obligatorii ale componenţelor de infracţiune prevăzute de art.***** alin.(1) lit.a) Cod penal, art.***** alin.(2) lit.c) Cod penal, art.320[1] Cod penal și art.173 alin.(2) Cod penal (în redacția Legii în vigoare la data comiterii faptei) potrivit argumentelor expuse *infra*.

5.7. În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracţiunea este o faptă *(acţiune sau inacţiune)* prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Instanţa de judecată relevă că în cauza *„Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993”* CtEDO a statuat că o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci cînd individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

Prin urmare, fiind cercetate nemijlocit în şedinţă de judecată, probele administrate în cadrul urmăririi penale, în ansamblu, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicţii esenţiale şi semnificative între probele cu martori şi cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanţele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

5.7.1. Cu privire la fapta incriminate în rechizitoriu conform art. 173 alin. (2) Cod penal, instanţa apreciază că probele pe care se bazează învinuirea adusă de acuzatorul de stat pe aceste capete de acuzare sunt suficiente, or victima minoră a delcarat că, ”... *Mama ei a plecat la magazin, ea a rămas singură acasă, fraţii ei erau la fotbal,* ***tatăl său acasă, el era în stare de***

ebrietate. *A trimis-o pe mama la magazin, iar ea a plecat în grădină, el a venit în urma sa şi a zis să lase totul şi să se ducă cu el, ea a spus că mai avea puţin şi reuşea, el a zis că bine, dar totuşi să se ducă cu el. Ea s-a pornit înainte dar el merge în urma ei. Au ajuns la spatele casei şi el a luat-o de mâini să o bage în casă, ea a spus că nu merge, însă el a apucat-o de braţ şi cu forţa o băga în casă. Ea a spus că nu merge, până nu venea mama, el s-a dus, ea a început a mătura ograda, iar a venit, tot cu ameninţări, îi zicea să meargă cu el ca mama o să-i dea voie, ea a spus nu merge ci aşteptă până o să vină mama. Ea s-a apropiat de beci, dar el a deschis şi a zis ca să se uite acolo era ceva, dar nu s-a potrivit după capul lui ci s-a retras, deoarece şi-a dat seama că ori o să o împingă, ori ceva v-a face, s-a retras de acolo. El a plecat, iar după o perioadă iar a venit şi tot aşa, zicea să intre în casă, dar ea a spus că nu merge. După aceea a venit mama si i-a spus mamei ca mai bine decât să o strice alţii mai bine o încep eu, a început a o bate pe mama, a luat un fir de la cablu de la încărcător şi a lovit-o. Ea a reuşit ca să iasă de la dânsul, s-a dus în casă, a luat telefonul şi a sunat la 112, peste 1-3 minute după ce a sunat el a trimis-o pe mama în urma ei. Mama sa repede a chemat-o cu ea, au ieşit pe poarta şi s-au dus la vale, la o toloacă, au aşteptat câteva minute şi a venit maşina de politie s-au ridicat în deal, le-au întrebat ce s-a întâmplat, au scris acolo. S-au ridicat în deal deoarece când el a auzit că a venit poliţia a fugit, când au intrat în ogradă el nu era, a fugit. (...) Pe tatăl ei îl cheamă Saşco Igor şi avea 30 sau 31 de ani. Nu 1-a putut suporta niciodată. Relaţia mamei cu el era aşa si aşa. O bătea pe mama, pe ea câteodată. El toată săptămâna era la serviciu, iar sâmbătă şi duminică venea acasă. Lucra la Chişinău la construcţie, iar când venea sâmbătă si duminica, bea şi era în stare de ebrietate pe parcursul întregii zile. (....). Situaţia a fost c-am pe data de 25 august, înainte de şcoală. Era seara, pe la ora 19:00, el era beat. El a venit în grădină şi i-a spus ca să se ducă cu el, dar nu i-a spus pentru ce să se ducă. Când seara să o bage cu forţa în casă, pentru ce să o bage cu forţa casă nu ştia. Iniţial a chemat-o să se ducă cu el, a apucat de mâinâ şi a tras-o de braţ. Zicea, să meargă cu el în casă pentru că mama sa, o să-i dea voie cu el. I-a spus ei o să-i dea voie. După aceea i-a spus mamei sale că mai bine decât să o strice altul, mai bine o începe el acum. Nu putea spune ce se avea în vedere prin cuvintele celea. Îi venea greu să spună, să se exprime. Nu putea scrie nici pe foaie. S-a referit la relaţii sexuale. Asta a înţeles. S-a exprimat ca mama sa îi v-a da voie ca să meargă cu el, ca nu v-a fi împotriva ca el să aibă relaţii sexuale. Nu a spus cuvântul relaţii sexuale, a modificat mai....ea a înţeles ca era vorba de relaţii sexuale. Nu mai ţinea minte dacă a atins-o de careva părţi ale corpului. Câteodată, probabil se juca, odată era beat, a atins-o la sâni, se gândea că poate din greşeală. Poate se întâmpla des, nu ştia, nu ţinea minte ceva, dar i se părea că a fost odată. El când era beat, nu ştia dacă îşi dădea seama sau ... nu ştia. În acea zi să o dezbrace de haine, el era îmbrăcat doar în lenjerie şi gata. De dimineaţa era aşa. Nu îşi aducea aminte să fi spus alte cuvinte în adresa ei. Când a plecat în casă, nu era plecată de tot, s-a apropiat să intre, el a început a o bate pe mama sa şi a zis, iar ea a auzit. S-a dus repede în casa şi a sunat. Pe mama sa a lovit-o tare. Când a intrat în casă, ei se auzeau strigând, mama sa se auzea strigând, dar asta nu era cablul. Pe ea a lovit-o şi a avut semne pe picior de la lovituri. () La întrebarea procurorului cât de tare a tras-o spre el şi dacă a avut vre-un conflict, a răspuns că în ziua ceea era îmbrăcată într-un maiou alb, dar jos nu ştia. Ştia că era într-un maiou alb, dar nu ştia. Nu a încercat să o dezbrace de haine. El de dimineaţă de la ora 07:00, a plecat cu mama sa, la Rezina. A revenit la 12:00 acasă, el era deja beat, ea era pe afară, nu prea s-a întâlnit cu el, nu a vorbit cu el. Seara era beat de tot. După ce a venit mama sa, el a lovit-o pe mama, apoi a aruncat-o pe pat, era un pat afară, acolo el aproape toata ziua stătea. Ea a căzut, l-a împins cu picioarele, el a căzut, sau nu ştia ce a făcut, ea repede s-a sculat, dar el a aninat-o de braţ, a*

tras-o înapoi și a lovit-o cu cablul atunci. Și atât, când o lovea cu cablu zicea că avea putere în ea, ceva de acest gen. Atunci nu a durut-o nimic fizic, dar emoțional - nu îi venea a crede. După asta nu 1-a mai văzut, ei 1-au blocat pe el peste tot, dar el a încercat să le sune. (f.d.32-39, IV).

Declarațiile victimei corespund cu declarațiile martorului ***Țurcan Elena*** depuse în în instanța de judecată care a declarat că, "*... la data de 25.08.12025, ora nu o ține minte, dar Igor Sașco era în stare de ebrietate, a chemat-o lîngă el și a rugat-o să se ducă să procure o sticlă de bere și un pachet de țigări. El în acest timp cît a fost ea la magazin Igor Sașco sa băit. Acasă era doar Sașco Igor și fiica Victoria Sașco, băieții ceilalți Andrei Sașco și Gheorghe Sașco erau la fotbal la școală. Ea a fost la magazin și a cumpărat bere și țigări. Întorcându-se înapoi acasă intrând pe poartă a văzut-o pe fiica Victoria în ogradă speriată, iar Igor Sașco stătea în ogradă pe un pat lîngă casă și asculta muzică la telefon. Atunci ea a întrebat-o pe fiica ***** ce s-a întîmplat, iar fiica a început a tremura și i-a spus că tatăl său a dat la ea. Victoria i-a zis că după ce ea a plecat la magazin, Igor Sașco s-a băit și a chemat-o pe ***** la el și i-a zis fiicei Victoria că decât să întrețină fica relații sexuale cu altcineva mai bine întreține relații sexuale Igor Sașco cu ea. Fiica Victoria a zis că Igor Sașco a luat-o de mâna și a tîrîit-o în casă și ea și-a dat seama ce a vrut să facă Igor Sașco cu ea. Victoria s-a zmuls din mâinile lui și a vrut să se ducă pe poartă, însă Igor Sașco în acest timp a prins-o și a vrut să o închidă în beci. Ea iar s-a smuls din mâniile lui Igor Sașco. După care Igor Sașco a luat-o și a dus-o în dos la o bucătărie, a luat un cablu de la telefon și a bătut-o. După ce Victoria i-a povestit acestea, ea s-a dus la Igor Sașco și l-a întrebat dacă e drept ce i-a zis fica. La ce Igor Sașco s-a ridicat de pe pat și a început a o bate pe ea, cu picioarele și cu pumnii. Ea a fugit în grădină, iar Igor Sașco a venit din urma ei și a bătut-o cu picioarele și pumnii zicându-i de unde a luat aceste vorbe. Fiica Victoria a luat telefonul și a sunat la 112. (...) Înainte de a se duce la magazin, față de ea Igor Sașco când era în stare de ebrietate a spus că mai bine să întrețină relații sexuale cu fiica decât altcineva. Ea nu a încercat să-i spun ceva atunci lui Igor Sașco pentru că el era în stare de ebrietate avansată și ea se temea de el. (...) Fiica a sunat la poliție nu că a fost bătută cu cablul de la telefon, dar că Igor Sașco a vrut să îi facă ceva. După spusele fetei Igor Sașco a trântit-o pe pat, o pipăit-o cu mâinile în locurile intime. Nu i-a rupt hainele de pe ea, nu a încercat să o dezbrace. Cînd a venit acasă de la magazin fiica Victoria stătea în ogradă era speriată și tremura. Fiica Victoria i-a povestit ce sa întâmplat. Cînd a intrat în ogradă, Igor Sașco era pe un pat lângă casă, avea numai pantalonii pe el.....".*

Declarațiile date de către partea vătămată minoră și martorul Țurcan Elena se confirmă și prin declarațiile martorilor ***Onila Aculina*** și ***Gobjila Oxana*** care au declarat că, „*...Cu 2 ani în urmă, era luna septembrie când a primit sesizarea de la IP Rezina privind cazul încercării de viol a minorei *****. Sesizarea aceasta a examina-o în cadrul comisiei, era prezentă doar Țurcan Elena și membri comisiei, Sașco Igor nu era. Din cîte își amintește această sesizare se referea la cazul că într-o zi când Elena Țurcan era la muncă, Sașco Igor ar fi încercat să își violeze fiica*..".

Totodată declarațiile părți vătămate minore și a martorului Țurcan Ele se mai confirmă și prin raportul de expertiză judiciară nr. 202421D0238 din 26 septembrie 2024 potrivit căruia la *****, anul nașterii*****, s-au constatat: *două excoriații liniare în regiunea coapsei stângi cu lungimea de 10 cm si 12 cm, care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur cu suprafața limitată de interacțiune (nu se exclude un fir/cablu dur), posibil în timpul și circumstanțele indicate, nu sunt caracteristice actului sexual forțat, condiționează dereglarea sănătății nu mai mult de 6 zile și în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății*. Cît și raportul de de expertiza psihologico-

psihiatrică de ambulatoriu nr. 202537A0334 din 24 noiembrie 2025, potrivit căruia ***** *nu a manifestat în trecut careva tulburări psihice cronice sau temporare de importanță psihiatrico - legală.* ***** *avea capacitatea de a percepe circumstanțele importante pentru cauza penală.* ***** *are capacitate de a face declarații pe caz.* Reieșind din particularitățile psihologice individuale și de vârstă, precum și din conținutul situației analizate (pretinse acțiuni săvârșite față de ea), ***** a putut să se afle într-o stare de tensiune interioară, ce implică dispoziție tristă, gânduri intruzive, sentimente de neajutorare și culpabilitate. Aceste manifestări purtau caracter reversibil și s-au compensat în timp scurt. În cadrul examinării actuale, nu se constată consecințe ale traumei psihologice. ***** *nu manifestă predispoziții de a exagera, denatura evenimentele produse*.

În continuare instanța de judecată reține că, *obiectul juridic* al al infracțiunii prevăzute la art.173 din Codul penal are un caracter complex, deoarece acesta îl constituie: relațiile sociale cu privire la inviolabilitatea sexuală și libertatea sexuală a persoanei (obiectul juridic principal); relațiile sociale cu privire la libertatea psihică, integritatea corporală sau sănătatea persoanei (obiectul juridic secundar).

De asemenea, în plan secundar, se aduce atingere relațiilor sociale cu privire la onoarea (cinstea) și demnitatea persoanei.

Infracțiunea de hărțuire sexuală are obiect material - corpul persoanei - în acele cazuri când acțiunea principală se realizează în formă fizică (de exemplu, pe calea mângâierilor, îmbrățișărilor, palmelor „amicale", strângerilor ușoare, sărutărilor „prietenești" și altele).

Victimă a infracțiunii analizate poate fi orice persoană fizică, indiferent de apartenența sexuală a acesteia.

Iar agravanta prevăzută la art.173 alin.(2) CP (în vigoare la data comiterii infracțiunii), este necesară victima să fie un minor.

Latura obiectivă a hărțuirii sexuale se exprimă în fapta prejudiciabilă constând în acțiunea principală și acțiunea adiacentă.

Acțiunea principală se exprimă în manifestarea unui comportament fizic, verbal sau nonverbal, care lezează demnitatea persoanei ori creează o atmosferă neplăcută, ostilă, degradantă, umilitoare, discriminatorie sau insultătoare, și trebuie să întrunească cumulativ două condiții: să se exprime în manifestarea unui comportament fizic, verbal sau nonverbal.

Manifestarea unui comportament fizic, verbal sau nonverbal poate îmbrăca variate forme: oral, scris, prin semne simbolice, atitudini, gesturi exprimate explicit sau aluziv, direct sau prin persoană interpusă, cu sau fără utilizarea unor mijloace etc.

Manifestarea unui comportament fizic în contextul hărțuirii se poate exprima în atingeri ale corpului victimei, dar care nu excedă limitele unei constrângeri fizice ale violului sau acțiunilor violente cu caracter sexual (mângâieri, îmbățoșări, ciupituri, sărutări ele).

La caz, analizând declarațiile părților vătămate, coroborate cu celelalte probe, se constată că comportamentul fizic s-a manifestat prin faptul că a atras o a tras-o de brațe dorind să o bage în casă, în beci, după care a aruncat-o pe un pat.

Manifestarea unui comportament verbal se poate exprima în: diverse demersuri făcute victimei sub forma de avansuri, aluzii, solicitări mai mult sau mai puțin explicite, expedierea unor scrisori, inclusiv electronice cu caracter sugestiv, impunerea unor sarcini irealizabile în fața victimei și alte acțiuni asemănătoare.

În speță, se constată că comportamentul verbal s-a manifestat prin propuneri, prin faptul că, i-a zis ei și mamei sale Țurcan Elena că: "mai bine să întrețină el relații sexuale cu ea decât altcineva", prin ce a jignit-o și i-a înjosit demnitatea, folosind cuvinte și expresii licențioase, a

purtat cu ea discuții cu caracter obscen și cinic referitor la rapoartele sexuale având în vedere faptul că victima este fiica biologică, a săvârșit în privința ei mai multe atingeri indecente în zonele intime, precum și în mod direct i-a propus întreținerea rapoartelor sexuale,

Mai mult, analizând declarațiile părți vătămate se constată că s-a simțit stresată, umilită, fiind într-o stare neplăcută, umilitoare și ostilă.

Acțiunea adiacentă, la rândul ei, presupune o formă alterativă de amenințare, constrângere sau șantaj.

Totodată, este obligatoriu ca făptuitorul să profite de dependența victimei față de el, adică să folosească conștient starea dificilă în care aceasta se află.

Totodată, se reține că constrângerea prin profitarea de dependența materială, de serviciu sau de altă natură a victimei se manifestă prin aceea că făptuitorul pune condiția să nu violeze drepturile și interesele legitime ale victimei, dacă aceasta va accepta raportul sexual homosexualitatea sau alte acțiuni cu caracter sexual.

Infracțiunea prevăzută la art.173 din Codul penal este o infracțiune formală, deci, se consideră consumată din momentul manifestării unui comportament fizic, verbal sau nonverbal, care lezează demnitatea persoanei ori creează o atmosferă neplăcută, ostilă, degradantă, umilitoare, discriminatorie sau insultătoare cu scopul de a determina o persoană la raporturi sexuale ori la alte acțiuni cu caracter sexual nedorite, săvârșite prin amenințare, constrângere sau șantaj.

La calificare, nu contează dacă făptuitorul a săvârșit sau nu raportul sexual ori alte acțiuni cu caracter sexual.

Latura subiectivă a infracțiunii de constrângere la acțiuni cu caracter sexual se exprimă, în primul rând, prin vinovăție în formă de intenție directă.

Motivul acestei infracțiuni constă, de cele mai multe ori, în năzuința făptuitorului de a-și satisface necesitățile sexuale.

Scopul infracțiunii este unul special, și anume, de a determina o persoană la raporturi sexuale ori la alte acțiuni cu caracter sexual nedorite.

Subiectul infracțiunii date este persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a împlinit vârsta de 16 ani.

În această ordine de idei, instanța de judecată indică că declarațiile inculpatului prin care a pledat nevinovat necesită a fi apreciate critic, deoarece acestea au fost integral combătute prin probele cercetate de instanța de judecată.

Prin urmare se constată cu certitudine că, Sașco Igor, la 25 august 2024 în jurul orelor 19.00, aflîndu-se la domiciliul cubinei sale Țurcan Elena din satul ***** raionul Rezina, fiind în stare de ebrietate alcoolică, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, în timp ce se aflau în doi în curtea casei cu fica sa minoră ***** a.n.*****, acționând cu intenție directă îndreptată spre atingerea scopului de a o determina pe fica sa biologică *****, despre care știa cu certitudine că este minoră, la acțiuni cu caracter sexual, lezându-i printr-un comportament fizic demnitatea, creându-i o atmosferă neplăcută, degradantă și umilitoare, a hărțuit-o sexual prin constrângere fizică, anume ia tras-o de brațe dorind să o bage în casă, în beci, după care a aruncat-o pe un pat, iar mod verbal i-a zis ei și mamei sale Țurcan Elena că mai bine să întrețină el relații sexuale cu ea decît altcineva.

Astfel, instanța de judecată consideră necesar ca Sașco Igor Stepan să fie condamnat pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 173 alin. (2) Cod penal (în redacția Legii în vigoare la data comiterii faptei), *Hărțuirea sexuală, adică pretinderea unui act sexual sau a unei*

alte acţiuni cu caracter sexual prin comportamentul fizic, verbal sau nonverbal, dacă prin aceasta se crează o atmosferă neplăcută, ostilă, degradandă, umulitoare pentru victimă, profitînd de starea de dependenţă a victimei, săvîrşită cu bună ştiinţă asupra unui minor, reieşind din considerentele enumerate *supra*, precum şi din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale şi constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează şi se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că anume inculpatul Sașco Igor a comis infracţiunea constatată supra, cu vinovăţie sub forma intenţiei directe.

5.7.2. Cu privire la faptele incriminate în rechizitoriu conform art.***** Cod penal, pentru care inculpatul a fost trimis în judecată există, au fost săvârșită de acesta și întrunește semnele obligatorii ale componenţelor de infracţiune prevăzute de art.201[1] alin.(1) lit.a) Cod penal (pe epizodul din 23.02.2025) și de art.201[1] alin.(2) lit.c) Cod penal (pe epizodul din 13.02.2026) potrivit argumentelor expuse *infra*.

Instanţa de judecată reţine că, *obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute la art.201[1] din Codul penal are un caracter complex. Astfel, *obiectul juridic principal* îl formează relațiile sociale cu privire la solidaritatea familială. La rândul său, *obiectul juridic secundar* îl constituie relațiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea, integritatea fizică sau psihică, la onoarea și demnitatea persoanei, la substanța, integritatea sau potențialul de utilizare a bunurilor, la posesia asupra bunurilor.

Obiect material al infracțiunii de violență în familie îl reprezintă corpul persoanei (în acele cazuri când săvârșirea violenței în familie presupune influențarea directă infracțională asupra corpului victimei). De asemenea, ca obiect material al infracțiunii prevăzute la art.***** Cod penal, pot să apară bunuri mobile sau imobile aparținând victimei, care sunt sustrase, distruse, deteriorate etc.

Victimă a infracțiunii analizate poate fi oricare membru al familiei făptuitorului.

Prin membru al familiei, în sensul prevederilor art.3 alin.(2) lit. b) ale Legii nr.45 din 01 martie 2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie răspunderii penale, precum și potrivit 133[1] Cod penal, în sensul răspunderii penale, urmează a fi înțelese: a) ***în condiția de conlocuire:*** persoanele aflate în căsătorie, în divorț, sub tutelă și curatelă, ***rudele,*** afinii lor, soții rudelor, ***persoanele aflate în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj)*** sau dintre părinți și copii; și b) în condiția de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj).

Latura obiectivă a infracțiunii de violență în familie are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau inacțiunea manifestată fizic sau verbal; 2) urmările prejudiciabile sub forma suferinței fizice, vătămării ale integrității corporale sau a sănătății, suferinței psihice ori a prejudiciului material sau moral; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Reieșind din textul art. 2 al Legii nr. 45 din 01 martie 2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, faptele prejudiciabile de violență în familie, se concretizează în orice acțiune sau inacțiune, cu excepția acțiunilor de autoapărare sau de apărare a unor alte persoane, manifestată fizic sau verbal, prin abuz fizic, sexual, psihologic, spiritual sau economic ori prin cauzare de prejudiciu material sau moral, comisă de un membru de familie contra unor alți membri de familie, inclusiv contra copiilor, precum și contra proprietății comune sau personale.

Sub aspectul *laturii subiective*, instanța conchide că inculpatul a acționat cu vinovăție în modalitatea intenției directe, conform dispozițiilor art. 17 din Codul penal, întrucât a prevăzut rezultatul faptei sale, l-a urmărit și a acceptat posibilitatea producerii lui prin săvârșirea faptei.

Or, instanța remarcă că infracțiunea incriminată inculpatului este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei (*dolus ex re*), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate şi a circumstanțelor de fapt și de drept analizate *supra*, denotă anume prezența unei intenții directe la săvârșirea infracțiunii de către inculpatul Sașco Igor.

Subiectul infracțiunii în cauză este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani. Subiectul infracțiunii are o calitate specială în raport cu victima infracțiunii: este membru al familiei victimei.

Referindu-se la fenomenul violenței în familie, instanța de judecată urmează să rețină că prevenirea și combaterea acestui flagel fac parte din politica națională de ocrotire și sprijinire a familiei și reprezintă o importantă problemă de sănătate publică. Pentru consolidarea, ocrotirea și sprijinirea familiei, pentru asigurarea respectării principiilor fundamentale ale legislației cu privire la familie, recunoscând faptul că realizarea egalității de gen între femei și bărbați constituie elementul-cheie în prevenirea violenței asupra femeilor, faptul că violența în familie afectează femeile în mod disproporționat, dar și faptul că și copiii și bărbații pot fi de asemenea victime ale violenței, organele abilitate în acest sens sunt obligate să întreprindă toate măsurile legale și necesare pentru a înlătura orice act de violență cu care a fost sesizat.

Astfel, pe epizodul din 23.02.2025 instanța de judecată constată cu certitudine că, Sașco Igor aflîndu-se la domiciliul fostei sale concubine Țurcan Elena din satul ***** raionul Rezina, pe fondalul stării de ebrietate în care se afla, a aruncat cu scaunul față de fosta concubină Țurcan Elena, lovind-o în cap, astfel cauzîndu-i ultimei potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 202529D0110 din 23 aprilie 2025, plagă la degetul II mîina stîngă și plagă în regiunea piloasă a capului, care determină o dereglare a sănătății de scurtă durată și se califică ca vătămare ușoară.

La caz instanța de judecată reține ca veridice declarațiile părții vătămate Țurcan Elena care în ședința de judecată a declarat că, ”*...pe data de 25 02.2025, ora 19:00, era acasă în sat.Pripiceni r-nul.Rezina, împreună cu cumnata Țurcan Elena și fiica *****. În timpul acesta a venit fiul ei mai mare Gheorghe Sașco care nu i-a zis lui Igor Sașco tată, iar Igor Sașco a luat un scaun de lîngă ușă și a lovit-o cu scaunul în cap în partea dreaptă. În timpul acesta cînd el a lovit-o cu scaunul, ea s-a așezat jos, a început a curge sânge.* (...) *Menționează că, înainte de a fi lovită, Igor Sașco i-a zis că copii din cauza ei lui nu-i zic tată și s-a adresat către ea cu cuvinte injurioase.* (...) *Igor Sașco cînd a lovit-o cu scaunul la fel era în stare de ebrietate.*

Declarațiile părții vătămate coroborează cu declarațiile martorilor Țurcan Maria, Țurcan Elena Nicolai și cu ale martorului minor ***** care a fost audiată în condiții speciale prevăzute de art.110[1] Cod de procedură penală, cît și prin raportul de expertiză judiciară medico-legala nr. 202529D0110 din 24 aprilie 2025, conform caruia la examinarea medico-legală în baza documentelor medicale potrivit căruia la cet. Țurcan Elena, anul nașterii 1986 s-a *constat plaga la deget II mâna stângă și plagă regiunea piloasă a capului, care s-au produs prin acțiune traumatică a unuii obiect contodent cu suprafața limitată prin mecanism de lovire repetată, condiționează o dereglare de sănătate de scurtă durată (până la 21 zile)* și conform acestui criteriu se califică a vătămare ușoară a integrității corporale sau sănătății. Careva particularitărți specifice ale obiectului traumatic nu au fost stabilite. *Luând în considerație localizarea anatomică și caracterul leziunilor corporale concomitente pe alte părți proeminente ale corpului, producerea acestora în rezultatul căderii propriului corp din poziție verticală - se*

excude. Victima putea fi în diversă poziție față de agresor.

Referitor la declarațiile inculpatului precum că, partea vătămată s-a lovit singură de scaun cînd a fost îmbrîncită de el, instanța de judecată o apreciază critic, or examinînd probele menționate supra se constată cu certitudine că anume inculpatul a aplicat lovitura cu scaunul față de fosta concubină Țurcan Elena.

Cu referire la epizodul din 13.03.2026, instanța de judecată constată cu certitudine că, aproximativ în jurul orelor 18:30, Sașco Igor urmărind scopul aplicării violenței fizice și psihice față de soacra Țurcan Maria, cu care locuia în gospodăria comună cu concubina Țurcan Elena, amplasată în s. Pripiceni Răzeși raionul Rezina, fiind în stare de ebrietate, i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii pe diferite părți ale corpului față de soacra Țurcan Maria.

În acest context instanța de judecată reține ca veridice declarațiile părții vătămate Țurcan Maria care în ședința de judecată a declarat că, ” *pe data de data de 13.02.2026 se afla la domiciliul său din s. Pripicei-Curchi, era vineri seara, deja era întuneric afară și a auzit gălăgie în casă. A intrat în casă și era Igor Sașco în stare de ebrietate. Igor Sașco striga la copii. Astfel ea intrînd în casă i-a zis lui Igor Sașco de ce strigă la copii, la ce el i-a aplicat o lovitură, iar ca urmare ea a căzut jos și s-a lovit cu capul de marginea patului. Igor Sașco stătea și se uita la ea, după care a mai lovit-o cu picioarele în partea stângă la coaste.* (...)”.

Declarațiile părți vătămate coroborează cu declarațiile martorilor Țurcan Elena, Țurcan Serghei, cît și prin raportul de constatare medico legală nr. 202626D0048 din 05 martie 2026, corectat prin actul de corectare din 06.03.2026, conform căruia: la examinarea medico-legală, la cet. Țurcan Maria, anul nașterii 1947, s-a constatat fractura coastei VII pe stânga, care a putut fi provocat ca rezultat al acțiunii traumatice cu obiect contondent, dur, posibil ca urmare a unei singure lovituri cu potențial suficient pentru producerea unor asemenea leziuni, posibil în timpul și circumstanțele indicate în ordonanța , determină dereglarea sănătății de lungă durată, se califică ca vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății. *Luând în considerare localizarea anatomică și aspectul morfologic a leziunii corporale depistate, producerea acesteia în rezultatul căderii corpului din poziție verticală se exclude. Localizarea leziunii corporale este într-o regiune anatomică a corpului accesibilă pentru mâna proprie, însă nu este caracteristică pentru autoprovocare. Luând în considerare localizarea anatomică a leziunii corporale, posibil victima în raport cu agresorul în momentul cauzării acestora se afla fața în față* (f.d.154-156, vol.II);

La fel, și prin raportul de expertiză judiciară nr. 202626D0052 din 09 martie 2026 , conform căruia: la examinarea medico-legală, la cet. Țurcan Maria, anul nașterii 1947, s-a constatat fractura coastei VII pe stânga, care a putut fi ptovocat ca rezultat al acțiunii traumatice cu obiect contondent, dur, posibil ca urmare a unei singure lovituri cu potențial suficient pentru producerea unor asemenea leziuni, posibil în timpul și circumstanțele indicate în ordonanța, determină dereglarea sănătății de lungă durată, se califică ca vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății. *Luând în considerare localizarea anatomică și aspectul morfologic a leziunii corporale depistate, producerea acesteia în rezultatul căderii corpului din poziție verticală se exclude. Localizarea leziunii corporale este într-o regiune anatomică a corpului accesibilă pentru mâna proprie, însă nu este caracteristică pentru autoprovocare. Luând în considerare localizarea anatomică a leziunii corporale, posibil victima în raport cu agresorul în momentul cauzării acestora se afla fața în față* (f.d.169-170, vol.II).

Prin urmare instanța de judecată consideră ca fiind neîntemeiate argumentele inculpatului precum că, partea vătămată fiind în stare de ebrietate a căzut singură jos.

Astfe se constată cu certitudine că, Sașco Igor, la 23 februarie 2025, în jurul orelor 23.00, aflîndu-se la domiciliul fostei sale concubine Țurcan Elena din satul ***** raionul Rezina, anume în camera de locuit unde se mai aflau Țurcan Maria, Țurcan Elena și fica minoră *****, astfel fiind conform art. 133[1] lit. a) din Codul Penal, membri de familie, din motivul unei certi provocate de el, pe fondalul stării de ebrietate în care se afla, urmărind scopul aplicării violenței fizice față de fosta concubină Țurcan Elena, dându- și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a atentat la relațiile sociale a căror existență și desfășurare normală sunt condiționate de protecția și dezvoltarea relațiilor familiei, în mod intenționat, a aruncat cu scaunul în ea, lovind-o în cap, astfel cauzîndu-i ultimei potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 202529D0110 din 23 aprilie 2025, plagă la degetul II mîina stîngă și plagă în regiunea piloasă a capului, care determină o dereglare a sănătății de scurtă durată și se califică ca vătămare ușoară..

Tot el, Sașco Igor, la 13 februarie 2026, aproximativ în jurul orelor 18:30, urmărind scopul aplicării violenței fizice și psihice față de soacra Țurcan Maria, cu care locuia în gospodăria comună cu concubina Țurcan Elena, amplasată în s. Pripiceni Răzeși raionul Rezina și astfel fiind, conform art.133[1] lit. a) din Codul penal, membru de familie, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, aflându-se în domiciliul său din gospodăria comună, amplasată în s. Pripiceni Răzeși raionul Rezina, fiind în stare de ebrietate, în baza relațiilor ostile apărute în mod spontan, dorind să-și impună controlul personal asupra soacrei Țurcan Maria, intenționat cu scopul de a-i cauza leziuni corporale, i-a aplicat ultimului, mai multe lovituri cu pumnii pe diferite părți ale corpului, inclusiv în regiunea organelor de importanță vitală – cap și troace, astfel cauzându-i acesteia, conform raportului de expertiză judiciară nr. 202626D0052 din 09 martie 2026, leziuni corporale sub formă de: fractura coastei VII pe stânga, care determină dereglarea de lungă durată sănătății și se califică, ca vătămare medie a sănătății.

În acest fel, reieșind din analiza făcută mai sus, instanța conchide că, în acțiunile intenționate ale inculpatului Sașco Igor se regăsesc elementele componenței infracțiunii prevăzute de art.201[1] alin.(1) lit.a) Cod penal (pe episodul din 23.02.2025), Violența în familie, *adică acțiunea intenționată, comisă de un membru al familiei, asupra altui membru al familiei, manifestată prin alte acțiuni violente, care au provocat vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății*, cît și a componenței de infracțiune prevăzute de art.***** alin. (2) lit.c) Cod penal și anume: *iolența în familie, adică acțiunea intenționată, comisă de un membru al familiei, asupra altui membru al familiei, manifestată prin : maltratare, alte acțiuni violente, care au provocat vătămarea medie a sănătății*.

Astfel, constatând că sunt întrunite condițiile prevăzute de art.201[1] alin.(1) lit.a) Cod penal și art.***** alin. (2) lit.c) Cod penal, instanța reține că, dincolo de orice dubiu rezonabil, faptele există, au fost săvârșite de inculpat și constituie infracțiunea imputată, motiv pentru care instanța va dispune condamnarea acestuia.

5.7.3. Cu referire la temeiul juridic privind atragerea lui Sașco Igor la răspundere penală, conform încadrării juridice în baza art.320[1] Cod penal, instanța de judecată constată că inculpatul a atentat la *obiectul juridic special* al infracţiunii prevăzute de art. 320[1] din Codul penal, care în varianta imputată lui Sașco Igor, îl formează relațiile sociale cu privire la prevenirea neexecutării intenționate a măsurilor stabilite prin ordonanța de protecție a victimelor violenței în familie.

Din acest punct de vedere, potrivit art. 15 din Legea nr. 45 din 1 martie 2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, instanța de judecată emite, în 24 de ore de la

primirea cererii, o ordonanță de protecție prin poate oferi asistență victimei și copiilor ei, aplicând agresorului mai multe măsuri de protecție.

Totodată, în conformitate cu prevederile art. 15^2, alin. (6) din Legea nr. 45/2007, refuzul sau eschivarea agresorului de la executarea cerințelor ordinului de restricție de urgență/ordonanței de protecție, atrage răspunderea conform legii.

În speță, instanța de judecată apreciază că Sașco Igor a atentat la relațiile sociale cu privire implementarea și executarea actelor oficiale ale instanțelor judiciare din domeniul protecției victimelor violenței în familie, prin faptul că nu a executat dispoziţile expuse în ordonanța de protecție emisă de Judecătoria Orhei, sediul Rezina la 19 februarie 2026, în cadrul cauzei nr.2o/pr-4/2026, definitivă și executorie din momentul pronunțării şi care a fost comunicată inculpatului Sașco Igor la 24.02.2026.

În acest mod, instanţa mai precizează că infracţiunea incriminată, nu înregistrează *de iure* victime, or în calitate de obiect special figurează relaţii sociale de domeniu public, cu privire la modalitatea de desfăşurare promptă şi diligentă a justiţiei.

Latura obiectivă a infracțiunii în varianta imputată lui Sașco Igor se caracterizează prin fapta prejudiciabilă exprimată prin inacțiunea de neexecutarea a măsurilor stabilite prin ordonanța de protecție emisă de Judecătoria Orhei, sediul Rezina la 19 februarie 2026, în cadrul cauzei nr.2o/pr-4/2026 și anume a fost obligat de a părăsi temporar locuința din s. *****, r-nul Rezina, în care locuiesc Țurcan Maria și Țurcan Elena și copii minori, *****, ***** și *****, de a sta departe de locuința victimelor, indiferent de dreptul de proprietate asupra bunurilor; 1) obligarea de a sta departe de locul aflării victimelor, la o distanță de 200 metri ce ar asigura securitatea victimelor, excluzând şi orice contact vizual cu ele sau cu copiii *****, ***** şi ***** ; 2) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod, cu victimele sau cu copiii *****, ***** și *****; 3) interzicerea să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, locul de studii al copiilor, alte locuri determinate pe care persoanele protejate le frecventează; 4) limitarea dispunerii unilaterale de bunuri bunurile comune; 5) interzicerea de a păstra și purta armă.

Astfel, instanţa a constatat în inacţiunile inculpatului fapta de prejudiciabilă comisă în modalitatea neexecutării intenţionate a măsurilor stabilite de instanţa de judecată în ordonanţa de protecţie a victimei violenţei în familie, prevăzute de legea penală, exprimată printr-un refuz expres de a se conforma acestor dispoziţii şi printr-o desconsiderare tacită a unui act emis de o instanţă de judecată.

În rezultat, inculpatul nu a executat condiţiile impuse prin ordonanţa judecătorească şi în interiorul acestui termen de 90 de zile, în perioada 02 martie 2026, în mod intenționat a încălcat restricțiile menționate, intenționat a încălcat restricțiile menționate, s-a deplasat la domiciliul victimei Țurcan Elena, amplasat în s. Pripiceni Curchi raionul Rezina, a intrat în domiciliul ultimei și a numit-o cu cuvinte necenzurate, prin ce a încălcat prevederile ordonanței de protecție a victimei violenței în familie.

În speţă, fapta prejudiciabilă se confirmă prin ansamblul de probe apreciate anterior, dar şi de însăşi inculpat, care în fapt confirmă în primul rând că era în cunoştinţă de cauză despre existenţa ordonanţei de protecţie, iar în al doilea aspect, confirmă circumstanţele pe care se întemeiază acuzaţia adusă.

Prin urmare, fapta prevăzută la art.320^1 din Codul penal este una formală, care se consideră consumată, din momentul încetării activităţii infracţionale sau datorită survenirii unor evenimente care împiedică această activitate, adică la 02.03.2026, prin ce se întregeşte latura obiectivă a componenţei de infracţiune.

Cu referire la *latura subiectivă* se remarcă că infracțiunea incriminată este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei *(dolus ex re)*, adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate şi a circumstanţelor de fapt şi de drept analizate *supra*, denotă prezenţa unei intenţii directe la săvârşirea infracţiunii de către inculpatul Sașco Igor, după cum instanţa a constatat anterior.

De asemenea, instanţa explică motivul infracţiunii printr-o recalcitranţă şi indolenţă faţă de dorinţele victimelor violenţei în familie sau faţă de imperativitatea legii şi a puterii actului judecătoresc în particular, ori inculpatul a exprimat în acest mod sentimente de orgoliu, aroganţă şi indiferenţă faţă de aceste interdicţii şi/sau persoanele vizate *anterior*.

Instanța de judecată conchide că inculpatul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile și a dorit în mod conștient survenirea acestora, în acest fel confirmându-se caracterul intenționat al acțiunilor sale, or ultimul i-a fost adus la cunoştinţă prevederile ordonanţei de protecţie şi cunoştea riscurile încălcării acestora, despre care personal a indicat, iar mai mult, acestuia i-a fost aplicate inclusiv monitorizarea electronice, ce denotă că Sașco Igor înţelegea obligaţiile impuse şi riscurile pe care le asumă în cazul neexecutării restricţiilor stabilite prin ordonanţa de protecţie.

Din punct de vedere al calităţii de *subiect* al infracţiunii, instanţa statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responabilă, care la momentul săvârşirii infracţiunii a atins vârsta de 16 ani.

De asemenea, infracţiunea nu prevede un subiect special, însă reieşind din câmpul de aplicabilitate al laturii obiective, instanţa relevă că poate fi atras la răspundere doar persoana nominalizată în dispozitivul ordonanţei de protecţie, care în speţă este reprezentată nemijlocit de inculpatul Sașco Igor.

Aşadar*,* instanța de judecată consideră necesar ca Sașco Igor să fie condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320[1] din Codul penal, conform semnelor calificative *„neexecutarea intenţionată a măsurilor stabilite de instanţa de judecată în ordonanţa de protecţie a victimei violenţei în familie”*, reieşind din considerentele enumerate *supra*, precum şi din totalitatea probelor examinate și constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că inculpatul Sașco Igor, știind cu certitudine că se află sub obligația unui act judecătoresc și anume ordonanța de protecție a victimelor violenței în familie, a încălcat prevederile acesteia și a pătruns în domiciliu victimei Țurcan Elena, amplasat în s. Pripiceni Curchi raionul Rezina și a numit-o cu cuvinte necenzurate, cauzându-le un discomfort emoţional şi o neîncredere în actul de justiţie, menit să asigure protecţia unei victime a violenţei în familie.

Cu privire la individualizarea pedepsei.

6.1. De către acuzatorul de stat Vladimir Erhan, în dezbaterile judiciare a fost solicitată recunoașterea inculpatului Sașco Igor vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de 173 alin.(2) Cod penal (în vigoare la data comiterii), art.201[1] alin.(1) lit.a) Cod penal (epizodul din 23.02.2025), art.201[1] alin.(2) lit.c) Cod penal (epizodul din 13.02.2026) şi art.320[1] Cod penal, cu stabilirea unei pedepse în baza art. 173 alin.(2) Cod penal (în vigoare la data comiterii) sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, în art.201[1] alin.(1) lit.a) Cod penal (epizodul din 23.02.2025) sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, în baza art.201[1] alin.(2) lit.c) Cod penal (epizodul din 13.03.2026) sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani și cu stabilirea unei pedepse în baza art.320[1] Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, iar în

baza art.84 alin.(1) Cod penal, prin cumul ai stabili o pedeapsă definitivă de 15 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiîchis.

La rândul său, partea vătămată Țurcan Elena și avocatul acesteia Ion Șova în dezbateri judiciare au susținut poziția acuzatorului de stat.

Avocatul Aurel Goncear care acționează în interesele părții vătămate Victoria Șașco și Maria Țurcan a susținut poziția acuzatorului de stat.

Apărătorul Tudor Banu, care acţionează în interesele inculpatului Sașco Igor a solicitat ca în privința inculpatului să fie emisă o sentință de achitare, iar în cazul în care se va constata vinovăția inculpatului solicită o pedeapsă cît mai blîndă și cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal.

6.2. Potrivit art.24 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârşirii unei infracţiuni, instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanţa va avea în vedere dispoziţiile art. art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea şi împrejurările în care au fost comise infracţiunile, gradul de pericol social mediu al faptei săvârşite, de împrejurările în care au fost comisă faptele, dar şi circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art.61 alin.(1) şi (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

În concordanţă, instanţa consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca

„preţul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

Instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate *(adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri)*, potrivit căreia „natura și durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii şi trebuie avute în vedere în procesul de stabilire şi aplicare a pedepsei.

6.3. Privind gravitatea infracţiunii prevăzute de art.173 alin.(2) Cod penal (în vigoare la data comiterii), art.201^1 alin.(1) lit.a) Cod penal, art.***** alin. (2) lit.c) Cod penal și art.320^1 Cod penal, săvârşite de către inculpat, instanţa, conform art.16 din Codul penal, atestă că infracţiunele, în funcţie de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la ***categoria infracţiunilor grave și mai puțin grave, comise cu intenție***.

Totodată, instanța de judecată reține că Sașco Igor a comis infracțiunile în lipsa unor circumstanțe atenuante prevăzute la art. 76 din Codul penal, dar prezența circumstanțelor agravante prevăzute de art. 77 din Codul penal- săvîrşirea infracţiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracţiune similară și săvîrşirea infracţiunii de către o persoană în stare de ebrietate, provocată de consumarea alcoolului.

Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului Sașco Igor de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.

În continuare, urmează a fi reținut că inculpatul la locul de trai se caracterizează negativ, nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog, anterior fiind condamnat prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Șoldănești din 06.10.2022, a fost judecat, cu antecedente penale condamnat, anterior a fost atras la răspundere contravențională în perioada 02.09.2020-02.03.2026 de 11 ori, din care numai 3 sancțiuni au fost executate.

În continuare, instanţa de judecată conchide că art. 173 alin.(2) Cod penal (în vigoare la data comiterii), stabileşte la data comiterii infracțiunii şi în prezent o pedeapsă *cu închisoare de la 3 la 7 ani*, art.201^1 alin.(1) lit.a) Cod penal stabileşte la data comiterii infracțiunii şi în prezent o pedeapsă *cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 150 la 180 de ore sau cu închisoare de pînă la 4 ani,* art.201^1 alin.(2) lit.c) Cod penal stabileşte la data comiterii infracțiunii şi în prezent o pedeapsă *cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore sau cu închisoare de la 1 la 6 ani*, iar art.320^1 Cod penal, stabileşte la data comiterii infracțiunii şi în prezent o pedeapsă *cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 160 la 200 de ore sau cu închisoare de pînă la 4 ani.*

În acest mod, reieşind din opiniile participanţilor la proces, a materialelor dosarului penal şi din cele nominalizate *supra*, precum şi din sancţiunea prevăzută de norma penală, instanţa consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului, dar şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni de către condamnaţi, este doar aplicarea unei pedepse sub formă închisoare, care este una echitabilă în raport cu persoana acestora şi cu infracţiunea săvârşită în privinţa părţii vătămate, iar în acelaşi timp nu va genera sentimente de nedreptate, dar va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

Totodată, instanţa reţine faptul că utilizarea unei pedepse privative de libertate, nu va crea inculpatului repercusiuni psiho-emoționale, ultimul neavând probleme de sănătate, care ar împiedica executarea pedepsei cu închisoare, dar și va fi asigurată o probabilitate mai înaltă de adoptare a unui comportament mai puţin riscant şi nedelincvenţial în viitor atât pentru el, cât şi pentru terţe persoane, având în vedere că s-a incriminat comiterea unor infracțiuni mai puțin grave și grave.

Instanța de judecată reține, că dreptul la viață și integritatea corporală este garantat de art. art. 2 și 3 a Convenției, Declarația Universală a Drepturilor Omului (1948), și Constituția Republicii Moldova ce garantează dreptul tuturor oamenilor (femei, bărbați, copii) la viață fără violență și integritate corporală, ei născându-se liberi și egali în demnitate și cu drepturi, ceea ce fundamentează, că cetățenii Republicii Moldova sunt egali în fața legii și a organelor de stat, care garantează fiecăruia dreptul la viață, inviolabilitate fizică și psihică, având obligația de a respecta și proteja viața personală și familială a fiecărui cetățean.

Întru realizarea acestui scop și în vederea ocrotirii valorilor sociale printr-o apreciere exactă a manierii în care dreptul apără interesele individuale, legiuitorul național prin Legea nr. 45 din 01.03.2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, a implementat strategia națională de prevenire și combatere a violenței în familie, ca parte a politicii naționale de ocrotire și sprijinire a familiei, ce reprezintă o importantă problemă de sănătate publică, punând în aplicare mecanismele legale de contracarare și combatere a acestui viciu social, unul dintre care tocmai și este aplicarea unor pedepse drastice față de violatorii domestici, întru prevenirea și excluderea lui ulterioară din interiorul societății.

Instanța de judecată consideră drept relevantă speței jurisprudența CtEDO, potrivit căreia, în cazurile de violență domestică, drepturile agresorului nu pot să ia locul drepturilor victimei la viață și integritatea fizică și mentală (hotărîrea din 09.06.2009 *în cauza Opuz vs Turca, cererea nr. 33401/02*). Mai mult, Curtea a relevat că tema violenței în familie nu este o chestiune privată sau de familie, ci o chestiune de interes public, care implică acțiunea eficientă a statului. Prin urmare, autoritățile au obligația pozitivă de a proteja părțile vătămate care sunt maltratate de membrii familiei sale, (în speță, concubina inculpatului), iar sarcina instanței de judecată este de a acorda o atenție sporită atunci când membri familiei susțin că ar fi victime ale violenței în familie.

Astfel, reieşind din cele menţionate *supra*, instanţa va aplica în privinţa inculpatului Sașco Igor pentru săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 173 alin.(2) Cod penal (în vigoare la data comiterii), o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 4 ani, pentru săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.201^1 alin.(1) lit.a) Cod penal o pedepasă cu închisoare pe un termen de 3 ani, pentru săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.201^1 alin.(2) lit.c) Cod penal, o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 4 ani, iar pentru săvârşirea infracţiunii prevăzute de art.320^1 Cod penal, o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 1 an.

În conformitate cu art.84 alin.(1) din Codul penal*, dacă o persoană este declarată vinovată de săvârşirea a două sau mai multor infracţiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanţa de judecată, pronunţând pedeapsa pentru fiecare infracţiune aparte, stabileşte pedeapsa definitivă pentru concurs de infracţiuni prin cumul, total sau parţial, al pedepselor aplicate, dar pe un termen nu mai mare de 25 de ani de închisoare, iar în privinţa persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani – pe un termen nu mai mare de 20 de ani şi în privinţa minorilor – pe un termen nu mai mare de 12 ani şi 6 luni. În cazul în care persoana este declarată vinovată de săvârşirea a două sau mai multor infracţiuni uşoare şi/sau mai puţin grave, pedeapsa definitivă poate fi stabilită şi prin absorbirea pedepsei mai uşoare de pedeapsa mai aspră.*

Astfel, reieșind din gravitatea infracțiunilor comise, de comportamentul inculpatului, în baza art. 84 alin. (1) din Codul penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, instanţa îi va stabili lui Sașco Igor o pedeapsă definitivă cu închisoare pe un termen de 8 ani.

În acelaşi timp, în ce privește aprecierea tipului penitenciarului pentru executarea pedepsei, instanța de judecată în cazul condamnării inculpatului, în conformitate cu prevederile art. 72 alin. (3) din Codul penal, dispune pentru Sașco Igor, executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

De asemenea, instanţa reţine că în privinţa inculpatului Sașco Igor a fost aplicată măsura preventivă – arestul preventiv, pe durata urmăririi penale şi la etapa judecării cauzei, termenul căreia urmează a fi inclus în pedeapsă, inclusiv pentru perioada aflării sale în stare de arest preventiv și arest la domiciliu de la 02 martie 2026 până la 26 mai 2026 (data cînd a încălcat restricțiile impuse și s-a sustras de la domiciliu).

Concomitent, termenul de executare pedepsei în privinţa Sașco Igor, se va calcula din momentul reținerii.

Cu privire la măsura preventivă.

7.1. În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) şi art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanţa urmează să se expună în privinţa măsurii preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

7.2. În contextul dezbaterilor judiciare procurorul a solicitat menținerea în privința inculpatului a măsurii preventive arestarea preventiva, iar apărătorul a solicitat aplicarea unei măsuri preventive nonprevative de liberate.

7.3. Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că, prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 27 mai 2026, s-a admis demersul înaintat de procuror. S-a înlocuit măsura preventivă arestul la domiciliu aplicat în privinţa inculpatului Sașco Igor Stepan, cu măsura preventivă arestul preventiv pe un termen de 30 (treizeci) de zile care urmează a fi calculat de la momentul reţinerii. S-a anunţat în căutare inculpatul Sașco Igor Stepan, iar investigaţiile de căutare se pun în sarcina Inspectoratului de Poliţie Rezina.

7.4. Totuşi, în drept, instanţa menţionează că în temeiul art.329 alin.(1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună *aplicarea*, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului, iar o nouă cerere de aplicare, înlocuire sau revocare a măsurii preventive poate fi depusă dacă au apărut temeiuri pentru aceasta, dar nu mai devreme decât peste o lună

după ce încheierea precedentă privind această chestiune a intrat în vigoare sau dacă nu au intervenit noi împrejurări care condiţionează noua cerere.

Instanţa constată că potrivit art. 175 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, constituie măsuri preventive măsurile cu caracter de constrângere orientate în scopul *asigurării de către instanţă a executării sentinţei*.

În acest mod, i**nstanţa consideră la moment** imposibilă aplicarea atât faţă de Sașco Igor a unei măsuri preventive mai blânde decât arestul preventiv, pentru a exclude posibilitatea de a fi prejudiciat cursul normal al executării sentinţei de condamnare cu închisoare, constatând prezenţa circumstanţelor excepţionale, care determină necesitatea aplicării măsurii preventive respective.

Instanţa de judecată reţine că, în cazul dat, aplicând măsura preventivă sub formă de arest prin sentinţă, până la rămânerea definitivă a acesteia, nu mai este încălcat dreptul acuzatului la libertate şi siguranţă, prevăzut de art. 5 CEDO, or privarea de libertate a ultimului este deja justificată, întemeiată şi necesară într-o societate democratică, urmărind un scop legal, atât de a împiedica *să se ascundă de organele de drept* , cât şi *să se asigure executarea sentinţei*, fiind astfel respectat principiul proporţionalităţii între dreptul persoanei la libertate, garantat de lege şi necesitatea aplicării faţă de el a arestului preventiv.

Or, potrivit articolului 5 § 1 lit. a) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, se conchide că nimeni nu poate fi lipsit de libertatea sa, cu excepția *dacă este deținut legal pe baza condamnării pronunțate* de către un tribunal competent.

Relevant, în acest sens este Hotărârea lui *Savca împotriva Republica Moldova*, unde Curtea Europeană a respins pretențiile reclamantului invocate în temeiul articolului 5 § 1 din Convenție privind deținerea sa ilegală după pronunțarea sentinței de condamnare de instanța de fond, reamintind că detenția preventivă se încheie în momentul în care persoana deținută este eliberată și/sau îi este stabilită pedeapsa, fie și de către o instanţă de fond (a se vedea *Wemhoff v. Germania*, § 9; *Labita v. Italia [MC]*, hotărârea din 6 aprilie 2000, § 147; *Kalashnikov v. Federaţia Rusă*, hotărârea din 15 iulie 2002, § 110; *Solmaz v. Turcia*, hotărârea din 16 ianuarie 2007, §§ 23-24).

7.5. În aceste circumstanţe, instanţa consideră că suntem în prezenţa cazului în care este o necesitate absolută de a menține măsura de constrângere sub formă de arest preventiv faţă de Sașco Igor, deoarece doar această măsură preventivă este reală şi efectivă în cazul dat şi va asigura comportamentul respectiv al acestuia pentru executarea sentinţei emise în mod efectiv.

Cu privire la cheltuieli judiciare.

8.1. Potrivit materialelor cauzei penale, a rechizitoriului şi în contextul dezbaterilor judiciare, procurorul Vladimir Erhan a opinat că au fost înregistrate cheltuieli judiciare pentru efectuarea expertizelor judiciare medico-legale, în sumă totală de 6304 lei şi solicită încasarea acestora de la inculpatul Sașco Igor.

8.2. Instanţa reţine că potrivit raportului de expertiză judiciară medico-legala nr. 202529D0110 din 24 aprilie 2025, pentru efectuarea acestuia se atestă cheltuieli în sumă totală de 320 de lei (f.d.61-62, vol.I), a raportului de constatare medico legală nr. 202626D0048 din 05 martie 2026, pentru efectuarea acestuia se atestă cheltuieli în sumă totală de 320 de lei (f.d.154-156, vol.II), a raportului de expertiză judiciară nr. 202626D0052 din 09 martie 2026, pentru efectuarea acestuia se atestă cheltuieli în sumă totală de 320 de lei (f.d.169-170, vol.II), a raportului raportul de expertiză judiciară nr. 202421D0238 din 26 septembrie 2024 pentru efectuarea acestuia se atestă cheltuieli în sumă totală de 320 de lei (f.d.49-50, vol.IV) și a

raportului raportul de expertiza psihologico-psihiatrică de ambulatoriu nr. 202537A0334 din 24 noiembrie 2025, pentru efecutarea acestuia se atestă cheltuieli în sumă totală de 4704 de lei (f.d.60-64, vol.IV) fapt confirmate în tabele, cu semnăturile experților judiciari şi impresiunea ştampilelor oficiale, cu descrierea serviciilor prestate de executori.

8.3. În conformitate cu art. 229 alin. (1) CPP, instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) şi (2) CPP, cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal, care cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală.

Potrivit alin.(3) a aceleiași norme, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Alineatul (3) a normei indicate este o normă generală şi nu obligă statul să suporte cheltuielile ci să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acţiunilor organului de urmărire penală şi pentru a nu condiţiona termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părţile în proces.

Totuşi, Codul de procedură penală prevede unele situaţii şi împrejurări, în prezenţa cărora, cheltuielile judiciare sunt suportate de către stat şi nici într-un caz de către inculpat.

Conform prevederilor art. 143 alin. (1) pct. 2) CPP, expertiza se dispune şi se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea gradului de gravitate şi a caracterului vătămărilor integrităţii corporale.

8.4. Astfel, reieșind din cel emneționate supra instanța de judecată consideră necesar de a o admite integral solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată, or în prezenta cauză penală s-a constatat cert că anume acţiunile inculpatului au generat urmările prejudiciabile existente, fiind absolut necesar numirea acestor expertize judiciare.

În circumstanţele specifice cauzei date, instanţa a mai luat în considerare şi jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, în condiţia neadmiterii încasării unor cheltuieli de judecată prea mari din contul inculpatului *(cauzele Kreuz împotriva Poloniei (nr. 1), §§ 60-67; Podbielski şi PPU Polpure împotriva Poloniei, §§ 65-66; Weissman şi alţii împotriva României, § 42 şi a contrario Reuther împotriva Germaniei (dec.))*, or s-a statuat că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil *(cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin și alții versus România, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.)*.

Cu privire la corpurile delicte.

9.1. Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte.

9.2. La caz, instanța de judecată reține că prin ordonanța ofițerului de urmărire penală din 03 martie 2026 a fost recunoscut în calitate de corp delict un disc de tip CD-R, pe care se conțin înregistrări video din data de 24.02.2026 (f.d.46, 48, vol.II).

9.3. Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se

remit persoanelor interesate, iar din conținutul prevederilor art. 157 alin. (1) din Codul de procedură penală denotă că constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adeverite circumstanțe care au importanță pentru cauză.

Subsecvent, art. 157 alin. (2) din Codul de procedură penală stipulează că documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

9.4. Elucidând cele expuse supra, se concluzionează că, un disc de tip CD-R, pe care se conțin înregistrări video din data de 24.02.2026, recunoscut în calitate de corp delict, urmează să se păstreze în original, păstrarea cărora este permisă de norma de drept și necesară reieșind din circumstanțele de fapt și drept depistate în cadrul ședinței de judecată, reprezintă probe pertinente care au fost administrate legal şi nu a fost solicitată restituirea acestora de persoane interesate.

Astfel în urma celor expuse, în temeiul art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța de judecată concluzionează că corpul delict descris supra, urmează să rămână la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării sale.

Cu privire la latura civilă.

10.1 În dezbateri judiciare, procurorul Vladimir Erhan a opinat pentru admiterea integrală a acţiunilor civile înaintate de părțile vătămate Elena Țurcan și Maria Țurcan.

10.2 Instanţa constată că în ședința de judecată partea vătămată Elena Țurcan fiind asistată de avocatul Ion Șova a înaintat o acțiune civilă prin care a solicitat încasarea din contul inculpatului Sașco Igor a prejudiciului moral în mărime de 50000 lei (f.d.199, vol.I).

Tot în şedinţă de judecată partea vătămată Maria Țurcan fiind asistată de avocatul Aurel Goncear a depusă o acţiune civilă împotriva lui Sașco Igor prin care a solicitat încasarea din contul ultimului a prejudiciului moral în sumă de 100000 lei (f.d.213-215, vol.I).

10.3. În drept, conform art. 81 alin. (1) din Codul de procedură penală, în procesul penal, succesor al victimei, al părţii vătămate sau al părţii civile este recunoscută una dintre rudele ei apropiate care a manifestat dorinţa să exercite drepturile şi obligaţiile victimei sau părţii vătămate decedate sau care, în urma infracţiunii, a pierdut capacitatea de a-şi exprima conştient voinţa. Succesor al victimei, al părţii vătămate sau al părţii civile nu poate fi recunoscută ruda ei apropiată căreia i se incumbă cauzarea de prejudiciu material, fizic sau moral victimei sau părţii vătămate.

În continuare, în drept, instanța reține că în conformitate cu art.219 din Codul de procedură penală, (1) Acţiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanţei de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacţiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvîrşirea acesteia. (2) Persoanele fizice şi juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acţiunile interzise de legea penală pot intenta o acţiune civilă privitor la despăgubire prin: 4) repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputaţiei profesionale. (3) Prejudiciul material se consideră legat de săvîrşirea acţiunii interzise de legea penală dacă el se exprimă în cheltuieli pentru: 1) tratamentul părţii vătămate şi îngrijirea acesteia; 2) înmormîntarea părţii vătămate. (4) La evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanţa de judecată ia în considerare suferinţele fizice ale

victimei, gravitatea şi persistenţa suferinţelor psihice, inclusiv legate de incapacitatea de a se apăra pe sine ori alte persoane, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranţei în viaţă, pierderea onoarei prin defăimare, suferinţele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc. (7) În caz de deces al persoanei fizice care este în drept de a intenta o acţiune civilă în procesul penal, acest drept trece la succesorii ei, iar în caz de reorganizare a persoanei juridice – la succesorul ei de drept.

În conformitate cu art. 220 alin. (1), (2) și (3) din Codul de procedură penală, acţiunea acivilă în procesul penal se soluţionează în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală. Normele procedurii civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal şi dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementari. Hotărîrea privind acţiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil şi ale altor domenii de drept.

Potrivit prevederilor art.225 alin.(2) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinţei de acuzare sau de aplicare a măsurilor de constrângere cu caracter medical, instanţa soluţionează şi acţiunea civilă prin admiterea ei, totală sau parţială, ori prin respingere.

În conformitate cu art. 387 alin. (1) din Codul de procedură penală, odată cu soluţionarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluţioneze acţiunea civilă.

Cu privire la prejudiciul material, în conformitate cu art. 1998 alin. (1) din Codul civil, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Din prevederile alineatului (1) al art. 2025 din Codul civil reţinem că, repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situației anterioare (transmiterea unui bun de același gen și de aceeași calitate, repararea bunului deteriorat etc.), iar dacă aceasta nu este cu putință ori dacă persoana vătămată nu este interesată de repararea în natură, prin plata echivalentului bănesc *(despăgubire)*, stabilit prin acordul părților sau, în lipsa unui asemenea acord, prin hotărîre judecătorească.

Cu referire la prejudicial moral cauzat, conform prevederilor art. 2036 din Codul civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferinţe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de legislaţie, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin echivalent bănesc, prejudiciul moral fiind reparat indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial.

Potrivit prevederilor art. 2037 din Codul civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate. Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată, luând în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităţilor de viaţă familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate.

10.4. Raționând prin prisma acestor texte de lege, instanța desprinde că condițiile exercitării acțiunii civile în cadrul procesului penal sunt: 1) infracţiunea să fi produs prejudiciul; 2) între infracţiunea săvârșită şi prejudiciul reclamat să existe un raport de cauzalitate; 3) prejudiciul trebuie să fie cert; 4) prejudicul să nu fi fost reparat; și 5) să existe manifestarea de voinţă a celui vătămat de a fi despăgubit.

Cât privește *prima condiție*, instanța consemnează în plan obiectiv că, infracțiunea lezează relațiile sociale și valorile apărate de legea penală și poate provoca un prejudiciu moral și/sau material, iar în raport cu a *doua condiţie* reparaţia prejudiciului în procesul penal poate fi înfăptuită doar atunci când între fapta ilicită şi prejudiciu există un raport de cauzalitate, direct sau indirect (caracterul indirect al nexului cauzal neechivalând cu un prejudiciu indirect).

La fel se consideră întrunită a *treia condiție*, potrivit căreia instanța relevă că este necesar ca prejudiciul să aibă o întindere determinată. Caracterul cert al prejudiciului înseamnă că acesta este un prejudiciu sigur, s-a produs în realitate și poate fi evaluat, ceea ce impune ca acţiunea civilă să fie exercitată pentru repararea unui prejudiciu cuantificat.

Cu referire la a *patra condiție*, denotă că până la soluționarea acțiunii civile, inculpatul nu a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune și/sau partea civilă nu a confirmat acest lucru.

În sfârșit, cea de-a *cincea condiție* presupune că persoana fizică sau juridică care a înaintat acţiunea civilă în cadrul procesului penal fiind recunoscută în calitate de parte civilă şi are dreptul la repararea pecuniară a prejudiciului pe care l-a suferit, în virtutea principiului disponibilității și prin prisma art. 62 alin. (1) pct. 18) din Codul de procedură penală, poate să renunţe la acţiunea civilă în orice etapă a procesului penal, dacă legea permite.

10.5. În continuare, cu referire la evaluarea daunelor morale (prejudiciul moral), instanța urmează să ia în calcul următoarele criterii: importanţa socială a valorii lezate prin săvârşirea faptei ilicite; gravitatea precum şi intensitatea durerilor fizice şi psihice, provocate de agresor; repercusiunile asupra situaţiei sociale a victimei, inclusiv în plan familial sau profesional, prin atingerile aduse onoarei şi demnităţii victimei; felul vinovăției; și echitatea.

În acest mod, pe lângă lipsa manifestării de voinţă de a fi despăgubiți, instanța de judecată notează că a fost probat în ședința de judecată cauzarea unui prejdudiciu fizic părților vătămate Țurcan Elena și Țurcan Maria prin acțiunile inculpatului, fiind cauzate probabile repercusiuni şi în sănătatea acestora, fapt confirmat prin rapoartele de expertiză menționate supra.

Astfel, având în vedere că în privinţa părţilor vătămate a fost comisă o infracțiune, de altfel care atentează la valoarea fundamentală – sănătatea persoanei, fapt ce deja provoacă un stres, anxietate şi frustrare prin însăşi fapta comisă contra sănătăţii persoanei, care a dus la repercursiuni ulterioare importante în viaţa şi sănătatea întregii familii, instanţa va admite integral pretenţia de încasare a prejudiciului moral, ce corespunde practicii Curţii Europene a Drepturilor Omului.

Astfel, instanța de judecată consideră că, doar prin stabilirea pedepsei penale inculpatului, părților vătămate nu va fi satisfăcută şi nu se vor compensa suferințele suportate de către aceștia.

În subsidiar, instanţa mai argumentează că art. 6 § 1 din Convenţie este aplicabil unei plângeri cu constituire de parte civilă *(cauza Perez împotriva Franţei (Marea Cameră), §§ 70-71)*, însă cu excepţia cazului în care acţiunea civilă iniţiată are doar scop punitiv sau este făcută cu titlu de răzbunare personală *(Sigalas împotriva Greciei, § 29; Mihova împotriva Italiei (dec.))*.

În circumstanţele specifice cauzei date, instanţa a luat în considerare inclusiv şi condiţia neadmiterii unei sume excesive a garanţiei pentru o plângere cu constituire de parte civilă *(cauza Aït Mouhoub împotriva Franţei, §§ 57-58 şi de asemenea cauza García Manibardo împotriva Spaniei, §§ 38-45)* care l-ar dezavantaja arbitrar pe inculpat, precum şi neadmiterea unor cheltuieli de judecată prea mari *(cauzele Kreuz împotriva Poloniei (nr. 1), §§ 60-67; Podbielski şi PPU Polpure împotriva Poloniei, §§ 65-66; Weissman şi alţii împotriva României, § 42 şi a contrario Reuther împotriva Germaniei (dec.))*, cu respectarea principiului proporţionalităţii dintre fapta comisă şi urmările provocate.

Concomitent, instanţa a luat în consideraţie atât aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferinţelor psihice părţilor vătămate, cât şi datele obiective care certifică acest fapt, inclusiv felul vinovăţiei persoanei care a cauzat prejudiciul şi alte circumstanţe probatoare prin actele pricinii, în particular situaţia familială şi materială a persoanei care poartă răspundere pentru cauzarea prejudiciului moral al părţilor vătămate.

Instanţa de judecată, la stabilirea remuneraţiei, a ţinut cont de faptul că compensarea bănească a prejudiciului are ca scop înlăturarea consecinţelor negative existente la moment, din patrimoniul psihic şi moral al părţii civile. În acest context, repararea daunelor morale cauzate instanţa o consideră eficientă anume printr-un echivalent bănesc, deoarece doar o sumă de bani acordată persoanei vătămate este capabilă să-i ofere o satisfacţie compensatorie de natură a-i uşura suferinţele fizice sau psihice, care comprimă prejudiciul afectiv cauzat.

La caz urmează a fi reținut și practica constanța a Curții Supreme de Justiție care a constatat că, art. 2037 alin. (3) Cod Civil reglementează în termeni generali modul de cuantificare a prejudiciului moral. Recomandarea Curții Supreme de Justiție nr. 6 prevede că despăgubirea acordată pentru prejudiciul moral nu trebuie să fie vădit disproporţionată cu sumele acordate de CtEDO în cazuri similare. Reprezintă cazuri similare acelea în care a fost comisă o abatere similară, iar hotărârea este pronunțată împotriva Republicii Moldova sau a unei țări cu o dezvoltare economică comparabilă cu cea a Republicii Moldova.

Respectiv, evaluând la caz prejudiciul moral în cuantum de 100000 lei, solicitat de către partea vătămată Țurcan Maria de a fi încasat din contul inculpatul, cît și prejudiciul moral în cuantum de 50000 lei, solicitat de către partea vătămată Țurcan Elena de a fi încasat din contul inculpatul, instanța de judecată luînd în considerație cele reținute supra precum circumstanțele în care a avut loc faptele comise de inculpat, conchide că sumele stabilite în cuantumul ei sunat exagerate și nejustificate, depășind pragul efectului proporțional - compensatoriu, or la stabilirea cuantumului despăgubirilor se impune necesitatea ca părțile civile să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciu moral suferit, să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie venituri nejustificate.

Totodată, în opinia instanței de judecată, suma de bani acordată cu titlu de daune morale nu trebuie să devină o sursă de îmbogățire pentru părțile vătămate Țurcan Elena și Țurcan Maria, însă nici nu poate avea un caracter pur simbolic, ci trebuie să reprezinte atât cât este necesar pentru a-i compensa în măsura posibilă, suferințele pe care le-a suportat ca urmare a acțiunilor inculpatului.

10.6. Astfel, ținând cont de cele expuse, raportând circumstanțele de drept la cele de fapt stabilite, instanța de judecată va admite în parte acțiunele civile înaintate de către părțile vătămate Țurcan Elena și Țurcan Maria și va dispune încasarea din contul inculpatului Sașco Igor în beneficiul lui Elenei Țurcan suma în cuantum de 20 000 (douăzeci mii) lei, iar în benefiuciul părții vătămate Țurcan Maria suma în cuantum de 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei, titlul de prejudiciu moral, ce constituie o satisfacție morală echitabilă, care corespunde caracterului și gravității suferințelor psihice, fiind o sumă reală și rezonabilă, proporțională tulburărilor psihologice cauzate.

În rest, în partea excedentară a pretenției privind încasarea prejudiciului moral, acțiunele civile înaintate de Țurcan Elena și Țurcan Maria se resping ca fiind neîntemeiate.

11. În conformitate cu prevederile articolelor 70, 72, 84 din Codul penal, 162, 176, 221, 329, 340, 384-389, 392-395 și 397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaște vinovat **Sașco Igor Stepan** pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.173 alin.(2) Cod penal (în redacția Legii în vigoare la data comiterii faptei), se condamnă şi i se stabileşte o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Se recunoaște vinovat **Sașco Igor Stepan** pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.***** alin.(1) lit.a) Cod penal, se condamnă şi i se stabileşte o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Se recunoaște vinovat **Sașco Igor Stepan** pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.***** alin.(2) lit.c) Cod penal, se condamnă şi i se stabileşte o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Se recunoaște vinovat **Sașco Igor Stepan** pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320^1 din Codul penal, se condamnă şi i se stabileşte o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 1 (unu) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) din Codul penal, pentru concurs de infracţiuni, prin cumul parţial al pedepselor aplicate prin prezenta sentinţă, se aplică **Sașco Igor Stepan** o pedeapsă definitivă cu închisoare pe un termen de 8 (opt) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei se va calcula din data reținerii, cu includerea în acest termen a perioadei deţinerii lui Sașco Igor Stepan în stare de arest preventiv și arest la domiciliu de la data de 02 martie 2026 până la 26 mai 2026.

Până la data când sentinţa va deveni definitivă, se menține în privinţa lui **Sașco Igor Stepan** măsura preventivă – *arestul preventiv*.

Corpul delict - discul de tip CD-R, după intrarea sentinței în vigoare, urmează a fi păstrate la materialele dosarului.

Se încasează de la Sașco Igor Stepan în beneficiul statului suma de 5984 (cinci mii nouă sute optzeci și patru) lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Se admite parţial acţiunea civilă înaintată de către Țurcan Elena împotriva lui Sașco Igor Stepan privind încasarea din contul inculpatului în beneficiul părţii vătămate cu titlu de prejudiciul moral cauzat prin infracţiune.

Se încasează de la Sașco Igor Stepan în beneficiul lui Țurcan Elena cu titlu de compensare a prejudiciului moral cauzat prin infracţiune mijloace băneşti în sumă de 20000 (douăzeci mii) lei, iar în rest cerințele se resping, ca fiind neîntemeiate.

Se admite parţial acţiunea civilă înaintată de către Țurcan Maria împotriva lui Sașco Igor Stepan privind încasarea din contul inculpatului în beneficiul părţii vătămate cu titlu de prejudiciul moral cauzat prin infracţiune.

Se încasează de la Sașco Igor Stepan în beneficiul lui Țurcan Maria cu titlu de compensare a prejudiciului moral cauzat prin infracţiune mijloace băneşti în sumă de 25000 (douăzeci și cinci mii) lei, iar în rest cerințele se resping, ca fiind neîntemeiate.

Sentinţa este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Nord, în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Sentința integrală este pronunțată în ședința publică pe 03 iulie 2026.

Preşedintele şedinţei,
judecător **/semnătura/** **Eugeniu Russ**

Copia corespunde originalului,
Judecător **Eugeniu Russ**